

**VIỆC THƯỜNG HUẤN
TRONG
DÒNG ANH EM HÈN MỌN**

OEFMNVN

**VIỆC THƯỜNG HUẤN
TRONG
DÒNG ANH EM HÈN MỌN**

Roma
Văn phòng Trung tâm Dòng Anh Em Hèn Mọn
Đặc trách Huấn luyện và Học vấn
1995

OFEMMN

Tổng Phục Vụ Dòng Anh Em Hèn mọn

Gởi các Anh Giám Tỉnh, Giám Hạt, Phụ trách Cộng Đoàn, các Anh làm công tác huấn luyện và gửi toàn thể anh em trong Dòng lời chúc “bình an đích thực từ trời và lòng mến chân thành trong Chúa”

Lễ Đức Bà Nữ Vương Các Thiên Thần hằng năm tại Póc-xi-un-cu-la là một lời mời gọi tất cả những người con nam nữ của vị thánh nghèo Át-xi-di hồi tâm qui hướng về nơi tôn quý này, “nơi thánh Phanxicô dưới sự linh ứng của Chúa Thánh Thần, đã thành lập Dòng Anh Em Hèn Mọn” (LM 2,8), đặt nền tảng “trên đức khiêm hạ và nghèo khó rất cao cả của Con Thiên Chúa” (LP 102).

Trong ngày nhiều ý nghĩa đối với nguồn gốc của chúng ta, tôi vui mừng giới thiệu đến toàn thể Hội Dòng, đến toàn thể các anh Giám Tỉnh và đến mỗi một anh em vấn kiện đã được chờ đợi từ lâu về *Việc Thường Huấn trong Dòng Anh Em Hèn Mọn*.

Vấn kiện này đã được Đại Hội các anh Đặc trách Thường huấn, cử hành tại Át-xi-di vào tháng Tám 1993, yêu cầu, và được Phòng Trung Ương Đặc Trách Thường huấn và học vấn soạn thảo với sự cộng tác của nhiều anh em, đã được Hội Đồng trung ương xem xét và hôm nay tôi chuẩn y ban hành để có thể gọi hứng, nuôi dưỡng và nâng đỡ cách năng động lòng trung thành đối với ơn gọi và đối với sứ mạng của người Anh Em Hèn mọn chúng ta.

Công việc phục vụ huynh đệ đoàn toàn cầu đã cho tôi cơ hội xác nhận nơi anh em có ý muốn và lòng ao ước thực hiện cách sâu sắc hơn và tăng cường việc thường huấn, để có thể dần thân với một nghị lực và một sự chân thực mới noi gương Chúa Giê-su Ki-tô theo khuôn mẫu đời sống của thánh Phanxicô.

Và bởi vì tôi xác tín rằng trách nhiệm về việc thường huấn liên quan đến hết mọi anh em, nhưng trước hết là vị Tổng Phục Vụ toàn Dòng (x. THC 138), tôi xin tất cả các anh Giám Tỉnh và Giám Hạt dùng văn kiện này để trở nên những linh hoạt viên xác tín và những người tổ chức kiên trì công việc thường huấn cho mỗi một anh em và cho tất cả các huynh đệ đoàn.

Công cuộc canh tân hằng mong ước của Dòng chúng ta tất yếu phải bắt đầu bằng việc biện phân mà mỗi người anh em hèn mọn được kêu gọi thực hiện trước những biến động và thách thức chúng ta trước sau cũng gặp phải ngày nay trong Giáo Hội và trong thế giới.

Nguyện xin Đức Trinh Nữ rất thánh, đáng đã phục tùng thánh ý Thiên Chúa không do dự và nhờ công nghiệp của Người mà Dòng Anh Em Hèn Mọn đã khai sinh (x. LM 4,5) hiệp lực với chúng ta tất cả trong một nỗ lực mới để khám phá lại và sống cách trung thành gương mẫu đời sống theo Phúc Âm mà Phanxicô đã học được từ trường học của người nữ tì khiêm tốn của Chúa.

Tôi xin gửi đến tất cả anh em những lời chào nồng nhiệt của tôi và phép lành của Cha Thánh.

Át-xi-di, Nhà Thờ Đức Bà Nữ Vương Các
Thiên Thần.
ngày 2 tháng Tám 1995.

Prot. 08 3477

Ts Hermann Schaluck, ofm

TỔNG PHỤC VỤ

OFFMANN

TRÌNH BÀY MỞ ĐẦU

Việc huấn luyện thường trực là một đòi buộc và một và một điều kiện để trung thành với ơn Thiên Chúa gọi làm tu sĩ phan sinh trong Giáo Hội và trong thế giới, bước đi theo Chúa Kitô và sống Phúc Âm theo cách của thánh Phanxicô. Đó là nỗ lực biến phân và hoán cải mà mỗi người trong chúng ta được mời gọi làm tiếp và làm lại mỗi ngày, sao cho ơn thánh hiến đã lãnh nhận trong phép Rửa Tội được sống với tất cả cường độ và chiều sâu đến mức trở thành “một cửa lễ thiêng liêng dâng lên Thiên Chúa” (Rm 12,1).

Văn kiện về *Việc Thường Huấn trong Dòng Anh Em Hèn Mọn* được vị Tổng Phục Vụ chuẩn y, chỉ là một điểm đến thứ nhất của một tiến trình dài được Dòng khởi xướng từ Công Đồng Vaticanô II.

Thực vậy, Dòng đã tiếp nhận ý tưởng canh tân liên tục trong cách sống đặc sủng ngay khi Giáo Hội yêu cầu các tu sĩ quay trở về với hứng khởi ban đầu của mỗi Hội dòng trong sự trung thành với đặc sủng của đáng sáng lập. Trong Tổng Hiến Chương năm 1970, số 84, có trích sắc lệnh *Perfectae Caritatis*, khẳng định rằng các tu sĩ “phải nỗ lực chuyên cần hoàn thiện trong suốt cuộc đời nền huấn luyện thiêng liêng, đạo lý và chuyên môn của mình” (PC 18).

Năm sau đó, Tổng Tu Nghị đặc biệt tại Medellin chuẩn y văn kiện: *Việc huấn luyện trong Dòng Anh Em Hèn Mọn*, trong đó việc hoàn thiện được gọi là *huấn luyện liên tục* (x. số 42). Tổng Hiến Chương năm 1973 lặp lại nơi điều 174.

Năm 1984, Thượng Hội Đồng Dòng chuẩn y văn kiện về *Việc Huấn luyện*. Bản văn này cho thấy trong Dòng đã có nhiều tiến bộ trong việc ý thức về tầm

quan trọng và vai trò của việc thường huấn. Văn kiện dành một phần khá lớn để bàn về vấn đề này. Tuy có nêu lên những khó khăn và trở lực mà việc huấn luyện thường xuyên còn gặp phải nơi nhiều anh em, văn kiện vẫn xác định các mục tiêu của thường huấn và các lý do khiến cho việc thường huấn và các lý do khiến cho việc thường huấn trở nên cần thiết. Văn kiện còn vạch ra các đường hướng phải theo và nêu lên nhiều gợi ý cụ thể để cổ vũ việc thường huấn (x. DHD 81. 44-58).

Tổng Tu nghị năm 1985 coi việc thường huấn là yếu tố hàng đầu, trung tâm và điều phối toàn thể việc huấn luyện. Trong Tổng Hiến Chương do Tổng Tu Nghị này chuẩn y, ngay sau khi nhấn mạnh các nguyên tắc lớn của việc huấn luyện phan sinh (x. THC 126,134), đã bàn ngay đến việc huấn luyện thường trực (x. điều 135-137); công việc này được trình bày như “Hành trình của toàn thể cuộc đời, cộng đoàn cũng như cá nhân, trong đó các ân huệ của mỗi người, chứng tá phúc âm và sự lựa chọn của ơn gọi không ngừng phát triển” (THC 135).

Văn kiện *Đường Hướng Huấn luyện Phan sinh (Ratio Formationis Franciscane)* ban hành năm 1991 lấy lại cùng một lược đồ. Văn kiện này cũng bắt đầu bằng việc đưa ra các nguyên tắc lớn để hướng dẫn và xác định bản chất công việc huấn luyện phan sinh. Liên quan đến việc huấn luyện thường trực, sau khi mô tả tương đối cặn kẽ nội dung (RFF 57-58), văn kiện xác định các mục tiêu, kể ra các phương tiện cần phải sử dụng để thực hiện và ấn định trách nhiệm của mỗi người. Ở bình diện cá nhân, huynh đệ đoàn địa phương và tỉnh dòng, hoặc ở cấp độ các Phụ trách nhà, các Giám Tỉnh và Đặc trách thường huấn các Tỉnh Dòng (x. RFF 69-70).

Cuối cùng, vì nhận thấy tầm quan trọng của việc thường huấn, Tổng Tu Nghị năm 1991 yêu cầu Văn

phòng Trung Ương Đặc trách việc huấn luyện và học vấn mở một Đại Hội các vị Đặc Trách thường huấn của toàn Dòng với mục tiêu tiếp tục đào sâu khái niệm huấn luyện thường xuyên và giúp anh em thuộc mọi thực thể hành trình đi theo Chúa Giê-su Ki-tô cách trung thành hơn (x. *Acta Capituli generalis OFM 1991*, Rome. p. p. 560).

Để chuẩn bị cho Đại Hội này, họp tại Át-xi-di từ ngày 9 đến ngày 30 tháng 9, 1993, một uỷ ban trừ bị đã soạn một *Tài liệu làm việc*, gửi đến các vị Đặc Trách thường huấn để nghiên cứu trước và được phân tích tại chính Đại Hội (x. *Acta Congressus Moderatorum pro formatione continua OFM 1993*, Rome 1994, phương pháp. 153-181).

Các vị Đặc Trách họp tại Đại Hội này xác tín về tính chất cấp thiết của việc thường huấn và trong số nhiều điều khác, kiến nghị Tổng Phục Vụ gửi đến toàn thể Dòng một văn kiện cổ vũ tất cả anh em đồng thời đào sâu đề tài dựa trên *Tài liệu làm việc* và các yếu tố đã được các đại biểu phân tích (x. *Ibidem*, p. 655).

Từ ngày 6 đến ngày 12 tháng 2 năm 1994, họp tại Văn Phòng Trung Ương một uỷ ban đặc biệt mới, bao gồm một số vị Đặc trách đã tham dự Đại Hội, để soạn thảo một văn bản về việc huấn luyện thường trực. Với sự giúp đỡ quý báu của nhiều anh em khác, uỷ ban đã đạt tới văn kiện mà chúng tôi nay trình đến anh em.

Bản đúc kết vắn tắt này về việc thường huấn trong những năm vừa qua cho thấy trong Dòng chúng ta tiếp tục phát triển ý thức về tầm quan trọng của việc thường huấn và ước muốn được sống cách trung tín hơn ơn gọi phúc âm của chúng ta.

Chúng tôi tin chắc rằng văn kiện này sẽ là một dụng cụ hữu ích để chúng ta giúp nhau liên tục noi gương thánh Phanxicô, tiến bước theo chân Chúa Kitô.

Rôma, ngày 1 tháng 8 năm 1995,

Fr. Sebastião Kremer, ofm

Fr. Saul Zamorano, ofm

Văn Phòng Trung Ương Đặc Trách
Huấn luyện và Học vấn

OFEMIN

KÝ HIỆU VÀ CHỮ VIẾT TẮT

Actus	<i>Actus beati Francisci et sociorum eius</i>
AG	Sắc lệnh <i>Ad Gentes</i> (Truyền Giáo), 1965.
1 Cel	Tôma Cêlanô, Hạnh I.
2 Cel	Tôma Cêlanô, Hạnh II.
C Lành	Lời chúc lành cho thánh Cla-ra.
CThư	Chức Thư của thánh Phanxicô.
C.Thư CI	Chức Thư của thánh Cla-ra.
C Thư CI	Chức Thư viết tại Siêna.
ĐHĐ	Đại Hội Đồng OFM, 1981.
ĐHC đoàn	Văn kiện Đòi sống Huynh đệ trong cộng CI VCSVA, 1994
GS	Hiển chế mục vụ <i>Gaudium et Spes</i> (Vui mừng và Hy vọng) 1965.
Hn	Huấn ngôn của thánh Phanxicô
1 Lt	Luật thứ nhất (không sắc dụ).
2 Lt	Luật thứ hai (có sắc dụ).
LG	Hiển chế tín lý <i>Lumen Gentium</i> , 1964
LM	Thánh Bonaventura, <i>Legenda major</i>
LP	<i>Legenda antiqua</i> (Hạnh tích cổ, bản thảo
Pêrudia)	
MR	Văn kiện <i>Mutuae relationes</i> , Thánh Bộ Giám Mục và CRIS, 1978
NQC	Nội Qui Chung OFM, 1991
Ng	Nguyện ước cuối cùng của Phanxicô gửi cho thánh Cla-ra
PC	Sắc lệnh <i>Perfectae Caritatis</i> (Đức Ai hoàn hảo), 1965
PDV	Tông huấn <i>Pastores dabo vobis</i> , ĐGH Gioan Phaolô II, 1992
PI	Huấn thị <i>Potissimum Institutioni</i> “Đường hướng huấn luyện trong các Dòng tu”,

RFF CIVCSCA, 1990
Ratio Formationis Franciscane
(Đường hướng Huấn luyện), 1994.

THC Tổng Hiến Chương OFM, 1987.

OFEMMN

DẪN NHẬP

1. Công Đồng Vaticanô II đã mời gọi các tu sĩ tiến hành công việc canh tân để cho sự ưu việt của đời sống thánh hiến luôn sinh nhiều hoa trái hơn nữa cho đời sống Giáo Hội và thế giới¹. Công Đồng nêu lên nguyên tắc tổng quát : “liên tục trở về nguồn và trở về với cảm hứng nguyên thủy của các hội dòng và thích nghi các hội dòng với các điều kiện mới của thời đại”²

Vì vậy, nỗ lực thường xuyên để trung thành với nguồn gốc của chúng ta và thích nghi với các đòi hỏi của thế giới hôm nay đã hướng dẫn Dòng chúng ta và thích nghi với các đòi hỏi của thế giới hôm nay đã hướng dẫn Dòng chúng ta đến chỗ quan niệm việc huấn luyện khởi đầu và thường trực như một ưu tiên thiết yếu nhằm giúp chúng ta sống cách mạnh mẽ hơn Phúc Âm của Chúa Giê-su Ki-tô nghèo khó, khiêm hạ và chịu đóng đinh, theo trực giác của thánh Phanxicô, để trở thành những chứng nhân cho sự hiện diện của Thiên Chúa, Đấng giải cứu và tạo nên hiệp thông”³

2. Những biến chuyển sâu rộng và nhanh chóng diễn ra không ngừng trong những năm gần đây trong Giáo Hội và trong Dòng đặt ra cho chúng ta thách thức phải liên tục tái xác định vị trí và tái tạo căn tính người Anh Em Hèn Mọn của chúng ta trong bối cảnh lịch sử mới. Hơn nữa các biến chuyển ấy không phải là điều gì diễn ra bên ngoài chúng ta, nhưng chúng ảnh hưởng đến chính cuộc sống của chúng ta. Vì thế cần phải nhìn lại các biến chuyển ấy, diễn giải chúng dưới

¹ x. PC 1

² PC 2

ánh sáng Phúc Âm³ và đặc sủng phan sinh⁴ làm sao cho thời đại chúng ta có thể hoán chuyển thành một *kairos*, nghĩa là một *thời thuận tiện* để canh tân ơn gọi làm người Anh Em Hèn Mọn của chúng ta.

3. Với tư cách là người Anh Em Hèn Mọn, chúng ta cũng cần biết dò xét các *dấu chỉ thời đại* để nhận ra các nẻo đường mới mà Chúa Thánh Thần muốn chúng ta tiến vào để làm cho đặc sủng thường hằng của chúng ta vẫn có tính thời đại. Đặc sủng phan sinh là một hồng ân sống động và có tính cách lịch sử. Cách thể duy nhất để chúng ta trung thành với đặc sủng ấy là duy trì thái độ hoán cải theo Phúc Âm và hội nhập sáng tạo vào lịch sử của con người thuộc mọi thời đại.

4. Bởi vì đặc sủng phan sinh là một hồng ân của Chúa Thánh Thần gắn liền với cấu trúc của thế giới và lịch sử cũng như gắn liền với những con người cụ thể, nên không thể tránh khỏi việc các biến chuyển sâu rộng của thế giới cũng ảnh hưởng đến cách chúng ta sống căn tính phan sinh. Vì lẽ đó, chúng ta cần có ý thức về tất cả các biến chuyển ấy và nhận ra trong đó các dấu chỉ thời đại, làm sao cho chúng trở nên cho chúng ta một phương tiện mới để biết được thánh ý Thiên Chúa và giúp chúng ta sáng tạo lại ơn gọi làm con và làm người anh em hèn mọn, với một nghị lực và lòng trung thành mới trong hoàn cảnh lịch sử mới.

5. Ước muốn hiểu rõ hơn đòi buộc này và tăng cường việc huấn luyện thường xuyên đã dần dần

³ x. Thư Tổng Phục Vụ gửi các Giám Tỉnh và Phụ trách cộng đoàn 25/11/92 trong Aca Congressus Moderatorum pro fomatone Continua ÒM 1993

⁴ GS 4

⁵ PC 2

phát triển trong toàn Dòng và đã biểu lộ rõ ràng tại Đại Hội các Đặc Trách thường huấn, cử hành tại Át-xi-di vào tháng 10, 1993. Khi ấy các vị Đặc Trách đã có cơ hội chia sẻ các kinh nghiệm và đào sâu các đòi hỏi của việc thường huấn⁵.

Trong Đại Hội trên đã có kiến nghị soạn thảo một văn kiện dựa trên các khía cạnh được phân tch lúc ấy, nhằm cổ vũ anh em nhận ra tầm quan trọng sống còn của việc huấn luyện thường xuyên và dần thân thực hiện công việc ấy một cách ý thức.

Mục tiêu của văn kiện

6. Văn kiện hiện thời có mục tiêu đào sâu tinh thần, nội dung và tính chất cần thiết của việc thường huấn trong Dòng chúng ta, như đã được trình bày trong *Đường Hướng Huấn luyện Phan sinh (Ratio Formationis Franciscanae)* và khích lệ anh em dần thân thực hiện cách quảng đại ; ngoài ra còn trình bày một số phương thế và đề nghị cụ thể để tổ chức cách thích đáng việc thường huấn ở mọi cấp độ của đời sống huynh đệ đoàn.

7. Nhằm mục tiêu nêu trên, văn kiện này chia ra hai phần như sau :

- Trong *phần thứ nhất* :

Chương I mô tả khái quát tiến trình tăng trưởng của người Anh Em Hèn Mọn và các thách thức người anh em hèn mọn

⁶ x. Acta Congressus Moderarum... trang 23,

phải đương đầu với một tinh thần luôn luôn mới.

Chương II trình bày một số lý do nhân học, thần học và phan sinh thúc đẩy một hành trình luôn cần phải tăng trưởng và canh tân theo gương của các mẫn mục chính của chúng ta là Đức Giê-su người Na-za-rét và Phanxicô người Át-xi-di.

Chương III đưa ra một suy tư về phạm vi và về các mục tiêu của việc thường huấn, để đạt tới một quan niệm sâu sắc và đồng nhất về công việc này.

□ Trong *phần thứ hai* :

Chương IV bàn về nơi chốn và môi trường thực hiện của việc thường huấn, mà trung tâm thứ nhất là huynh đệ đoàn.

Chương V nhắc lại một số tiêu chí căn bản quan trọng đảm bảo cho việc thường huấn.

Cuối cùng, *chương VI* bao gồm những yếu tố cụ thể hơn, liên quan đến việc tổ chức và thực hiện thường huấn ở mọi cấp độ.

Trong phần kết luận, mỗi anh em được mời gọi tiếp tục cuộc hành trình trong đời sống theo tinh thần phúc âm và phan sinh, dưới ánh sáng của lời khích lệ của Cha Thánh Phanxicô : “Các con, chúng ta đã hứa nhiều sự lớn lao, nhưng Thiên Chúa còn hứa cho chúng ta nhiều sự lớn lao hơn nữa, chúng ta hãy giữ những

điều mình hứa, và vững lòng trông đợi những điều Thiên Chúa đã hứa cho chúng ta”⁶.

⁶ Những Cánh Hoa Đơn, 18.

OFFMNVN

PHẦN I

“ Nào anh em, chúng ta hãy bắt đầu
phục vụ Thiên Chúa “
(1 Cel 103)

SỰ CẦN THIẾT VÀ NỘI DUNG CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN

CHƯƠNG I

*Chúng ta hãy hoàn thành những gì đã bắt
đầu (x. 1 Cel 92).*

SỰ THÁCH THỨC CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN

1) Một con đường để nên hoàn thiện.

8. “ Phanxicô thực sự là người hoàn hảo nhất trong số những người hoàn hảo, nhưng không bao giờ nghĩ mình như vậy, trái lại coi mình là kẻ hoàn toàn kém cỏi” và ngài vẫn thường khiêm nhường cầu xin Thiên Chúa để “có đủ khả năng hoàn tất công việc mà ngài đã khởi sự trước kia với lòng đơn sơ và quảng đại”⁷.

Thánh Phanxicô luôn tìm kiếm một sự hoàn thiện cao hơn nữa. Đối với người Anh Em Hèn Mọn cũng vậy, ơn kêu gọi không phải là một thực tế tĩnh tại, nhưng là một tiến trình tăng trưởng trong đời sống theo tinh thần Phúc Âm và trong việc bước theo Chúa Giê-su Ki-tô, “diễn ra bên trong hoàn cảnh hiện tại và bên

⁷ 1 Cel 92.

trong các nền văn hoá riêng của mỗi dân tộc và mỗi vùng”⁸. Người anh em hèn mọn ở trên một con đường đã bắt đầu nhưng chưa hoàn tất; vẫn có thể phải chịu những khủng hoảng và nghi hoặc, luôn cần một nguồn sáng và một ân huệ mới.

9. Trên con đường tăng trưởng trong đời sống theo tinh thần phúc âm và trong việc bước đi theo Chúa Giê-su Ki-tô, người anh em hèn mọn, dưới tác động của Chúa Thánh Thần, được hướng dẫn bởi Tổng Hiến Chương, văn kiện trình bày dự phóng đời sống và đời hỏi biện phân và tham gia tích cực⁹. Tổng Hiến Chương đọc lại tinh thần Luật Dòng trong sự thích nghi với thế giới ngày nay và tái đề nghị các yếu tố căn bản của đặc sủng phan sinh, đó là: “sống cách triệt để cuộc đời theo phúc âm trong tinh thần cầu nguyện và sốt mến, và trong tình một cộng đồng hiệp thông huynh đệ; nêu chứng tá thống hối và hèn mọn; loan báo Phúc Âm cho toàn thể thế giới bằng tình bác ái đối với mọi người và dòng”¹⁰.

Mỗi người anh em hèn mọn tiếp nhận “lời sống” ấy như một dự phóng đời sống, và qua lời khấn giữ các lời khuyên phúc âm, cam kết sẽ thực hiện và xây dựng trong cuộc sống của mình dự phóng chung và căn bản này. Như vậy, các phẩm chất, các đặc sủng cá nhân và chính ơn gọi riêng của mỗi anh em “luôn phát triển theo gương thánh Phanxicô”¹¹.

10. Việc thường huấn, giống như toàn thể việc huấn luyện phan sinh, được thực hiện trong

⁸ ĐHĐ 81,3

⁹ x. THC 12

¹⁰ THC 1,2

¹¹ THC 135; x. điều 21; 42-43; 67

cuộc sống hằng ngày của người Anh Em Hèn Mọn. Thực vậy, việc huấn luyện phan sinh “là một quá trình tăng trưởng và hoán cải liên tục liên hệ đến toàn thể cuộc đời của người được gọi để phát triển các chiều kích nhân bản, kitô hữu và phan sinh, bằng cách sống triệt để thánh Phúc Âm, trong tinh thần cầu nguyện và sốt mến, trong tinh huynh đệ và nghĩa hèn mọn”¹². Đó là các yếu tố căn bản của đặc sủng phan sinh mà người Anh Em Hèn Mọn được gọi để thực hiện cách luôn chân thực hơn trong cuộc đời và trong thời đại của mình ¹³.

11. Dựa trên nhãn quan năng động này về đời sống phan sinh, từ Công Đồng Vaticanô II, Dòng đã đi một quãng đường dài trong việc ý thức đến tầm quan trọng của thường huấn đối với cuộc sống của mỗi anh em và của mọi cộng đoàn. Cuộc hành trình đã tiến được một chặng có ý nghĩa quan trọng vào lúc cử hành *Đại Hội các Đặc Trách thường huấn* vào năm 1993 ¹⁴.

2) Những Vùng Anh Sáng và Bóng Tối

12. Trong Đại hội là nơi những người tham gia đã sống một kinh nghiệm sâu sắc về tình huynh đệ và sự chia sẻ, cùng với nhiều điều khác, anh em đã nêu lên những vùng bóng tối và ánh sáng trong đời sống của Dòng, tạo nên những thách đố đối với việc thường huấn¹⁵.

¹² RFF 2

¹³ x, RFF 4

¹⁴ x. Acta Congressus Moderatorum, trang 620

¹⁵ x. Ibid. trang 534-536

13. Một cách tổng quát, Đại Hội nhận thấy, mặc dầu số lượng các ơn gọi suy giảm và mỗi tuổi tác trung bình của anh em gia tăng đáng kể¹⁶, anh em vẫn duy trì được phần lớn những công tác đã đảm nhận trước đây. Anh em có quá nhiều công tác, vì vậy thiếu thời giờ và sức lực để thực hiện việc thường huấn. Một số đã trở nên bất khả di chuyển, đôi khi bị hao mòn về mặt tâm thể lý, và thường mang tâm trạng **đang** chứng kiến “giai đoạn cuối cùng của Tỉnh Dòng”. Các hoàn cảnh trên đòi hỏi phải có những hành trình mới để hồi phục và sống còn, chẳng hạn như hằng ngày trở về với Phúc Âm và Luật Dòng, xây dựng một linh đạo tích cực cho tuổi già, thực hiện cách can đảm các chọn lựa ưu tiên, giải trừ huyền thoại hoá việc “sự nghiệp” riêng và tái khám phá niềm vui của thân phận lữ hành.

14. Trong một số trường hợp, anh em dấn thân quá nhiều vào các hoạt động mục vụ. Vì vậy, số anh em này sống một mình và cần tìm lại ý thức về tình huynh đệ. Cũng có những điểm truyền giáo còn quá gắn bó với Tỉnh Dòng “mẹ”, lặp lại quá nhiều chiều hướng mục vụ và lối sống của Tỉnh Dòng gốc. Những nơi này cần được gây ý thức và huấn luyện để hội nhập vào các Thực thể địa phương và tạo cho mình một diện mạo phan sinh phù hợp với văn hoá bản địa. Nơi khác ưu tiên cho việc huấn luyện các ứng sinh trẻ người bản địa và cảm thấy nhu cầu phải tiếp tục một công cuộc huấn luyện phải kéo dài suốt cuộc đời.

15. Còn có những anh đang chia sẻ các đau khổ của dân tộc mình, gây ra bởi các cuộc chiến tranh huynh đệ tương tàn, bởi đói nghèo và bệnh tật, buộc phải chịu những cuộc di tản kinh hoàng. Một số anh em khác bị coi là thành phần bất hảo và bị

¹⁶ Ibid. trang 103 tt.

đẩy ra bên lề xã hội, bị khinh miệt, đến mức tự thấy mình chỉ là người khách lạ và lữ hành. Họ có nhu cầu cảm thấy mình là thành phần thực sự của huynh đệ đoàn, được nâng đỡ và khích lệ trong quá trình đi tìm sự kiên vững và lịch thiệp phan sinh, sự hoà giải, tinh thần đại kết và khả năng dâng hiến toàn cuộc sống của họ.

16. Một số anh em ở rải rác khắp nơi phải chịu nhiều khó khăn và tổn thương khác nữa. Có nhiều người biểu lộ một thái độ vô cảm hoặc một ý thức chưa rõ ràng về các đòi buộc phát xuất từ chính ơn gọi của mình; một số khác không có khả năng đáp ứng một cách thích đáng các thách thức mới; một số khác nữa đã để cho mình bị thâm nhiễm văn hoá thế tục. Một số cảm thấy bị tổn thương do các kinh nghiệm gặp phải ngoài xã hội, hoặc do một nền huấn luyện không thích đáng, do những kinh nghiệm tiêu cực bên trong cộng đoàn, bị “bè trên” hay anh em khác hiểu lầm. Cuối cùng có người đã bị tổn thương bởi bạo hành thể lý hay tâm lý. Tất cả những khó khăn và khiếm khuyết ấy cần được tiếp nhận và chăm sóc. Đó cũng là bấy nhiêu thách thức đối với việc thường huấn.

17. Tuy nhiên, cũng có những vùng ánh sáng, những *“đấu chí” của một não trạng mới*, và một ý thức mới về căn tính phan sinh. Có sự tăng trưởng về ý thức tham gia và liên đới ở nhiều cấp. Có sự gia tăng nhạy cảm đối với các giá trị căn bản của đặc sủng phan sinh đã được Dòng nhấn mạnh. Có nhiều nghiêm túc và tinh thần trách nhiệm hơn bên trong việc thực hiện nền huấn luyện khởi đầu và thường trực. Chiều kích chiêm niệm luôn được nhìn nhận cách rõ rệt hơn nữa như là thực thi “tinh thần cầu nguyện và sốt mến”, tìm kiếm dung nhan Thiên Chúa trong con người và trong tạo vật, và do đó, được coi như là một điều cốt yếu trong đời sống người Anh Em Hèn Mọn và được thực hành cách rất chuyên cần. Anh em cũng ý thức

nhiều hơn mình là một huynh đệ đoàn có tính chất mở rộng phổ quát. Việc tìm kiếm những hình thức hiện diện phan sinh mới, coi trọng chứng tá đời sống hơn “việc làm”, cũng là nguồn khơi gợi suy tư về ơn gọi cho những người trẻ nhạy cảm.

Tóm lại, việc thường huấn đã được tiến hành và đã thực hiện được nhiều bước tiến. Bây giờ chúng ta *phải hoàn tất những gì đã bắt đầu.*

OFEMVN

CHƯƠNG II

Phanxicô “*luôn sẵn sàng bắt đầu lại*”

(1 Cel 103)

CÁC LÝ DO CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN

19. Công việc huấn luyện phan sinh cần lưu ý đến sự tăng trưởng về các mặt nhân bản, Kitô giáo và phan sinh của mỗi anh em¹⁷. Các khía cạnh ấy của sự tăng trưởng diễn ra cách đồng nhất trong cuộc sống thực tế, mặc dù khác biệt trên lý thuyết¹⁸.

Có nhiều lý do biện minh cho việc thường huấn, một số lý do gặp được ở cả ba mức độ nêu trên có thể là đối tượng cho một nghiên cứu về sau.

1) Các lý do nhân học của việc thường huấn

20. Cuộc sống con người là một *hành trình đi đến trưởng thành*. Hành trình này được thực hiện qua một quá trình huấn luyện liên tục. Không ai có thể ngừng bước, vì sự sống thôi thúc từ bên trong. Và mỗi người có những tiềm năng cần được phát triển, nâng cao và chín muồi một cách cân đối và có trách nhiệm trong tất cả mọi khía cạnh của cuộc sống. Việc thường huấn bắt đầu khi con người có một thái độ cởi mở với chính mình, để hiểu và chấp nhận bản thân, cởi mở với tha nhân với xã hội, với vũ trụ và với Thiên Chúa. Sự

¹⁷ x. THC 127,1; cùng RFF 44

¹⁸ x. RFF 55

phát triển tiệm tiến của khả năng cởi mở cách xây dựng là bảo đảm tốt nhất của một sự trưởng thành quân bình.

21. Lịch sử trong đó con người đang sống *đòi buộc* một sự *huấn luyện liên tục*, bao gồm một sự thông tin chính xác, và một ý thức biết phê phán. Mỗi người sống bên trong một thực tại phức tạp và luôn chuyển đổi, mỗi người tự hình thành thông qua các mối liên hệ với người khác và với xã hội. Tương quan này tạo điều kiện hình thành và kích thích khả năng suy tư, hiểu biết thực tại, khả năng nghĩ trước mình có thể và phải như thế nào. Trong tương quan với thực tại tổng thể, con người có điều kiện hoàn thiện ý thức phê phán, để biết không những các hiện tượng bên ngoài, nhưng cả những nguyên nhân và hậu quả của chúng. Toàn thể quá trình nhận thức và trưởng thành này thuộc về việc thường huấn và thường huấn trở thành một điều không thể thiếu để tiến bước cùng nhịp với lịch sử¹⁹.

22. *Sự tự lập và tự do chân chính*, cũng như một tình trạng tâm lý quân bình, căn bản trên đó đời sống tình cảm có thể đạt tới mức chín chắn, lại là kết quả của một nỗ lực huấn luyện thường xuyên. Vì lý do này, mỗi anh em cần có khả năng tiếp nhận cuộc sống và ơn gọi của mình như một thực tại chân thật, đẹp và tốt lành. “Tất cả những điều ấy giúp cho con người cứng cáp và tự lập, tự tin về căn tính của mình, thoát khỏi nhu cầu dựa dẫm và bù trừ, kể cả về mặt tâm lý, tăng cường mối dây liên kết của con người tận hiến với những người chia sẻ cùng một ơn gọi”²⁰. Con đường đạt tới sự trưởng thành nhân bản, bước đầu cho một đời sống theo phúc âm, là một quá trình “làm cho

¹⁹ x. ĐHĐ 81,3

²⁰ x. DHC 37

mình liên tục thêm phong phú, không những bằng các giá trị thiêng liêng, nhưng còn bằng những giá trị về phương diện tâm lý, văn hoá và xã hội”²¹.

23. Các hoạt động nghề nghiệp đòi buộc phải cập nhật hoá liên tục. Trong một thế giới mà kỹ thuật tiến bộ theo một nhịp độ luôn nhanh hơn và các ngành nghề đòi hỏi một trình độ chuyên môn luôn luôn lớn hơn từ cập nhật hoá và tự học liên tục để biết những tiến bộ mới và những phát minh mới là một thành phần bắt buộc của đời sống con người ngày nay. Việc huấn nghệ cho phép tự thể hiện và phát triển các tài năng riêng để sử dụng phục vụ người khác, tạo điều kiện để anh em liên đới với người lao động bằng cách chia sẻ cuộc sống của họ và đáp ứng cách thích đáng và có khả năng các yêu cầu của thời hiện đại²².

2) Các lý do thần học của việc thường huấn

24. *“Đức Giê-su ngày càng thêm khôn ngoan, lớn lên trong tâm vóc và ân sủng” (Lc 2,52)*

Trước khi tới giai đoạn sứ vụ công khai, Đức Giê-su người Na-da-rét đã qua một thời gian tăng trưởng tiệm tiến về các phương diện nhân bản, trí tuệ và thiêng liêng. Phần lớn cuộc đời của Người đã phát triển cách âm thầm và ẩn dấu. Sự tăng triển toàn diện của Người diễn ra trong sự kín đáo của cuộc sống hằng ngày, trong hoàn cảnh sơn sơn và khiêm hạ, trong sự cần cù lao động, và trong suốt sứ vụ của Người. Người

²¹ Ibid. 35

²² x. RFF 170; PI 6

luôn chăm chú tìm kiếm và trung thành với thánh ý Chúa Chúa để hoàn tất sứ mạng của mình.

Người Anh Em Hèn Mọn được Thiên Chúa mời gọi để hoàn toàn thuộc về Người (*tận hiến*) và để ra đi loan báo Tin Mừng (sứ vụ), vì vậy cần đào sâu và nội tâm hoá ơn gọi của mình, làm cho ơn gọi của mình tăng trưởng trong mọi khía cạnh cho đến mức toàn thành, luôn ý thức hơn về sứ vụ Thiên Chúa đã gọi mình chu toàn. Người Anh Em Hèn Mọn cần tự đổi mới và tăng trưởng trong hoàn cảnh hằng ngày của cuộc sống. trong thinh lặng, trong sự trung tín với công việc và trong lắng nghe tiếng nói của Thiên Chúa, để biết điều Người muốn và luôn tìm kiếm những gì làm đẹp lòng Người²³.

25. *“Đáng hằng hướng về cung lòng Chúa Cha”*
(Gio 1,18).

Đức Giê-su đã luôn luôn toàn tâm “tiến bước” hướng về Chúa Cha. Người không chỉ là Ngôi Lời gắn bó thân mật với Chúa Cha và hướng về Chúa Cha. Người không chỉ là “Ngôi Lời nhập thể” và do đó, không chỉ là đáp ứng và tham gia, không chỉ là diễn từ và kinh nghiệm, nhưng một cách đặc biệt, còn là Lời hoàn toàn hướng về cung lòng Chúa Cha. Cuộc đời của Người có một định hướng và một trọng tâm duy nhất ở với Chúa Cha và hành động vì Chúa Cha.

Người Anh Em Hèn Mọn được Thiên Chúa yêu thương, chỉ có thể có cùng một định hướng và một trọng tâm chú ý. Chọn lựa căn bản của người Anh Em Hèn Mọn là tôn vinh Danh Thánh Chúa²⁴, và tôn kính của người Anh Em Hèn Mọn là: “Nguyện Danh Cha cả sáng”. Tôn vinh Danh Thánh có nghĩa là để dung nhan

²⁴ 3 Thư 50

²⁵ Gio 12,27

Người toả chiếu xuyên qua chính cuộc sống của mình. Đó là mục đích của sự tận hiến và của một nền huấn luyện nhằm liên tục giúp người anh em hèn mọn trở nên quà tặng và phương thế bày tỏ Thiên Chúa cho loài người.

26. “*Chúng ta hãy sang bờ bên kia*” (Mc 4,35).

Sau khi làm một số phép lạ và loan báo Triều đại của Thiên Chúa, Đức Giê-su cùng các môn đệ rời đám đông, đi về phía Biển Hồ, đến nơi yên tĩnh để nghỉ ngơi và củng cố đức tin của các bạn hữu Người, rồi sau đó sang bờ bên kia để tiếp tục sứ vụ.

Kinh nghiệm của Đức Giê-su mời gọi người Anh Em Hèn Mọn cũng cần thực hiện việc đi sang “những bến bờ khác”. Vào mỗi độ tuổi của cuộc đời, và trong bất kỳ công tác hay nhiệm vụ nào, có những “cuộc vượt qua nội tâm” cần phải thực hiện. Đó có thể là cuộc vượt qua từ con người cũ, luôn rình chờ, đến con người mới: từ một thái độ ù lì đến thái độ tìm kiếm sự chân thực sáng tạo, hoặc cuộc vượt qua từ một lối sống đạo nặng tình cảm và nhiều tính chất cá nhân sang một chứng tá hiệp thông mang nhiều tính chất ngôn sứ; cuộc vượt qua từ một lối sống quá thiên về hoạt động bên ngoài sang một hoạt động phong phú, nhiều tinh thần và sự sống. Mỗi người đều có nhu cầu bước sang những chân trời mới và những mức độ sống luôn cao hơn và sâu sắc hơn. Thường việc “vượt biển” như thế bao hàm một sự tinh luyện, một “con giông bão”²⁵: vì vậy việc này chỉ có thể thực hiện được cùng với và theo gương Đức Giê-su, Đấng tiếp tục mời gọi mỗi người chúng ta sang bờ bên kia.

²⁵ x. Mc 4,37-39

27. “Con sẽ theo Thầy đến bất cứ nơi nào” (Mt 8,19)

Đức Giê-su nói với mỗi người : “Hãy đến theo Ta”²⁶. Câu trả lời ưng thuận liên kết người anh em hèn mọn với con người và mầu nhiệm của Chúa Kitô một cách đặc thù. Ơn gọi riêng của người anh em hèn mọn là “triệt để” bước theo chân Đức Giê-su Ki-tô nghèo khó và khiêm nhường, dưới tác động của Chúa Thánh Thần, cho đến khi hoàn tất trong mầu nhiệm vượt qua.

“Con sẽ theo Thầy đến bất cứ nơi nào” , người Anh Em Hèn Mọn lập lại, để noi theo và chia sẻ không những cuộc đời, không những các việc làm, mà còn cả vận mạng lịch sử của Đức Giê-su. Đời sống phan sinh là một con đường chúng ta phải đi với lòng can đảm và quảng đại, không bao giờ ngừng lại, trong sự trung thành với những lời gọi liên tục, không từ chối đi theo Đức Giê-su ngay cả khi thoáng thấy bóng thập tự giá. Khi tập nhân đức²⁷, người Anh Em Hèn Mọn noi theo sát hơn và phản ánh rõ ràng hơn sự tự hủy của Đấng Cứu Thế²⁸. Mỗi anh em được mời gọi tiến bước trong hân hoan trên con đường đức ái theo chân Chúa Kitô²⁹.

28. “Tôi kêu gọi anh hãy khơi dậy ân huệ mà Thiên Chúa đã đặt nơi anh” (2 Tm 1,6).

Lời mời gọi của thánh Tông đồ Phaolô nhắc đến “ân huệ” căn bản của Chúa, tức là ơn phép Rửa Tội, được nâng lên thành một ơn gọi riêng. Ân huệ ấy cần được “phục hoạt”, hoặc thổi cho bùng trở lại, để

²⁶ Mt 19,21

²⁷ x. LM 6,9

²⁸ x. THC 64

²⁹ x. LG 43a

làm ngọn lửa sưởi ấm và tăng lực. Không được cất giấu hay để nó nằm yên vô ích, vì sợ hãi hay vì lười biếng. giống như nén vàng trong dụ ngôn³⁰, nhưng nó phải lớn lên, phải phát triển và đem lại hoa lợi dồi dào. Mặt khác, “chính Thiên Chúa phục hoạt ân huệ của Người. Hơn thế nữa, Người giải phóng sự phong phú phi thường về tình thương và trách nhiệm chứa đựng trong đó”³¹.

Việc canh tân liên tục ân huệ của Thiên Chúa nơi người Anh Em Hèn Mọn là hiệu quả của một động năng tiềm ẩn trong chính ân huệ, đồng thời cũng là kết quả của ý thức trách nhiệm và quyết định cá nhân của mỗi người dưới tác động của Thần Khí Chúa.

3) Các lý do phan sinh của việc thường huấn

29. *“Anh em hãy ao ước có được Thần khí của Chúa và tác động thánh của Người” (2L..*

Cuộc sống và việc huấn luyện của người Anh Em Hèn Mọn trước hết là một kinh nghiệm về lòng tin và sự hiệp thông với Chúa. “Dưới tác động của Thánh Thần”, người Anh Em Hèn Mọn hoàn toàn tận hiến cho Thiên Chúa”³², luôn “bước đi theo Chúa Kitô”³³ và loan báo Tin Mừng cho mọi tạo vật”³⁴. Người Anh Em Hèn Mọn lập lại hằng ngày với thánh Phanxicô : “Lạy Thiên Chúa, Chúa là tất cả những gì con có”³⁶ Không những không được dập tắt “tinh thần cầu nguyện và sốt mến”³⁷ , nhưng còn phải “luôn sẵn sàng tiếp nhận ơn

³⁰ x. Mt 25,24-25

³¹ PDV 70

³² THC 1,1

³³ THC 126

³⁴ THC 83,1

³⁶ Những Cánh Hoa Đơn 2, x. Actus 1,25

Chúa soi sáng”³⁸. qua việc “không ngừng biện phân để nhận ra tác động của Chúa Thánh Thần”³⁹.

Sống kết hiệp với Chúa và với Thần Khí buộc phải có tình chất tự thân, và do đó cần “huấn luyện lại thái độ kiên trì tìm kiếm một sự gặp gỡ cá biệt với Chúa Giê-su, một sự đối thoại tin tưởng với Chúa Cha và một kinh nghiệm thâm sâu về Chúa Thánh Thần”³⁵

Người Anh Em Hèn Mọn được kêu gọi làm cho các tình cảm và thái độ của mình luôn tương đồng hơn nữa với tình cảm và thái độ của Chúa Giê-su, noi theo gương mẫu của thánh Phanxicô³⁶.

30. “*Phần tôi, tu sĩ Phanxicô, tôi muốn kiên trì đến cùng*” (Der Vol 1)

Bản văn mà Phanxicô gửi cho Clara ít lâu trước khi chết là một lời tha thiết kêu gọi tiếp tục kiên trì “noi gương cách sống và sự nghèo khó của Đức Giê-su Ki-tô. Chúa rất cao cả **chúng ta** và của Mẹ rất thánh Người”³⁷. Cho đến cuối đời, Phanxicô đã cảm nhận được đòi hỏi phải trung thành với những gì đã khởi sự trong lối sống của mình: con đường Phúc Âm và đức nghèo rất cao cả. Ngài nói lại với anh em những gì ngài đã viết trong Chúc Thư : “Anh em hãy hiểu những lời này cách đơn sơ và không diễn giải và tuân giữ cho đến

³⁷ 21,1 5,2

³⁸ THC 83,2

³⁹ RFF 12

³⁵ PDV 72

³⁶ x. RFF 39

³⁷ Der Vol I

cùng”³⁸. Trong bản Luật thứ nhất, ngài kêu gọi họ: “Hãy luôn tuân theo thánh ý Chúa và làm đẹp lòng Người”³⁹.

Sự kiên trì và lòng trung thành với ơn gọi làm Anh Em Hèn Mọn đòi phải có một sự quan tâm thường xuyên. Vì vậy, người Anh Em Hèn Mọn được kêu gọi “hãy làm sinh động, nuôi dưỡng và nâng đỡ sự trung thành của cá nhân cũng như của huynh đệ đoàn”⁴⁰.

31. **“Ngài dự định làm nhiều việc lớn lao hơn nữa” (I Cel 103).**

Không hề tự coi như đã thành công, “mặc dầu viên mãn về ân sủng trước mặt Thiên Chúa và chiếu toả nhiều việc lành thánh giữa loài người, Phanxicô luôn tìm xem có thể khởi sự một điều gì tốt lành hơn nữa chăng”⁴¹. Cùng một sứ giả ấy, còn nhận xét về Phanxicô rằng :”Ngay cả khi đã tích lũy được vô số công nghiệp trong kho tàng của Thiên Chúa, ngài vẫn luôn giữ được sự hăng hái của một người mới tập sự, một lòng yêu mến luôn mạnh mẽ hơn đối với các hoạt động tâm linh. Mỗi giây phút không dành cho việc lành, đối với ngài là một lỗi nặng, vì không liên tục tiến bộ là thụt lùi”⁴². Người viết tiểu sử của ngài nhấn mạnh nhiều lần : “ngài không nghĩ rằng mình đã tới đích”⁴³.

Cuộc đời của Phanxicô là một cuộc tiến bước quả quyết và hăm hở để trở nên giống Chúa Kitô một

³⁸ x. C.Th 39

³⁹ I Lt 22,9

⁴⁰ RFF 59

⁴¹ x. I Cel 103

⁴² x. 2 Cel 159

⁴³ 1 Cel 103

cách luôn triệt để hơn nữa và đồng nhất cách luôn toàn vẹn hơn nữa với người nghèo.

Cuộc đời và việc huấn luyện của người Anh Em Hèn Mọn cũng là một hành trình ‘đi tìm Chúa Kitô nghèo khó, khiêm hạ và chịu đóng đinh’⁴⁴ cho đến khi chết.

32. “*Những gì trước đây đối với tôi la cay đắng đã đổi thành dịu ngọt*” (C Thư)

Đối với Phanxicô, sự hoán cải nội tâm chân thật là sự hoán cải biến đổi những điều “cay đắng” đối với con người cũ thành “dịu ngọt cả hồn lẫn xác” đối với con người mới. Và việc ra khỏi thế gian sau đó, ngoài tính chất thể lý và xã hội, chủ yếu là một sự kiện mang tính chất nội tâm

Việc gặp gỡ người bệnh phong chỉ là khởi đầu, thời điểm Phanxicô khởi sự đền tội, vì việc hoán cải theo tinh thần Phúc Âm là một công trình gian khổ không bao giờ chấm dứt và để làm được, người ta phải “bền đỗ cho đến cùng”⁴⁵.

Vào lúc gần cuối đời, “từ nay đã đóng đinh với Chúa Kitô về phần xác thịt (bởi các dấu thánh) cũng như về phần hồn(...), ngài nói với các anh em : “Này anh em, chúng ta hãy khởi sự phục vụ Chúa ...”⁴⁶.

Người Anh Em Hèn Mọn, giống như Phanxicô là người đã nhận được ơn “bắt đầu đền tội”, nhớ lại lời của Đức Giêsu : “Anh em hãy hoán cải và tin vào Phúc Âm” (Mc 1,15), “không ngừng canh tân tinh

⁴⁴ RFF 57

⁴⁵ C Thư 39

⁴⁶ LM 14,1

thần hoán cải”⁴⁷. “cố gắng phát sinh những hoa quả thống hối xứng đáng bằng sự hoán cải tâm hồn liên tục”⁴⁸ và “luôn quan tâm phục vụ những người bé nhỏ nhất trong tinh thần thống hối”⁴⁹.

Đây là con đường căn bản của đời sống và nền huấn luyện phan sinh : một quá trình liên tục thực hành việc hoán cải bản thân ⁵⁰.

33. “Hãy nhớ lấy quyết tâm của em” (2 Thư gửi Agnès)

Thánh nữ Clara viết cho chân phước Agnès thành Praha, người đã dẫn thân trên con đường đền tội và được kêu gọi dừng lại bước, nêu lên một điểm qui chiếu căn bản cho lòng trung tín: “Hãy nhớ lấy quyết tâm của em, và luôn nhìn lại điểm khởi hành, hãy gìn giữ những gì em đang có : những gì em làm, hãy làm cho chu đáo và đừng bao giờ lùi bước”⁵¹.

Phanxicô cũng thường nhắc lại những lúc khởi đầu của mình. Thánh Bonaventura viết : “Ngài ao ước mãnh liệt được trở về những bước thực tập khiêm hạ ban đầu, để phục vụ người bệnh phong như lúc mới khởi sự, và chế ngự như trước kia thân thể của ngài, nay đã suy kiệt vì nhọc nhằn và đau đớn”⁵². Và trong Chúc Thư, nói về việc ra khỏi thế gian của mình, Phanxicô nhớ lại “những lúc khởi đầu khiêm tốn”, khi ngài hiến thân sửa sang lại những ngôi nhà thờ nghèo nàn, nơi ngài thờ phượng Chúa.

⁴⁷ THC 32,1

⁴⁸ THC 32,2

⁴⁹ THC 32,2

⁵⁰ x. RFF 57

⁵¹ 2 Thư gửi Agnes, 11

⁵² Lm 14,1

Việc ghi nhớ những lúc khởi đầu với những động lực của ơn gọi cá nhân giúp đặt nền tảng và nâng đỡ cho hành trình tăng trưởng và thường huấn “bên trong bối cảnh đời sống hằng ngày của người Anh Em Hèn Mọn”⁵³. Người ở trong tư thế huấn luyện “luôn sẵn sàng bắt đầu làm việc lành”⁵⁴.

34. “Anh em hãy là những người hèn mọn” (11,1 7,2)

Phanxicô khao khát tuân giữ trọn vẹn Phúc Âm. “Ngài luôn tưởng nhớ đến sự khiêm hạ tỏ bày qua việc Nhập thể và tình yêu tỏ bày qua cuộc Tử nạn, đến mức khó lòng nghĩ đến điều gì khác”⁵⁵. Quan niệm sống của ngài mang dấu ấn việc tự hủy của Chúa Giê-su Kí-tô khiêm hạ, nghèo khó và chịu đóng đinh. Vì thế ngài muốn làm người nhỏ bé, nhỏ bé nhất và ngài coi các anh em của mình mang tên thực sự là “hèn mọn”⁵⁶.

“Hèn mọn” có nghĩa là luôn “cố gắng để trở nên” nhỏ bé hơn dần dần nên giống Chúa Kitô nghèo khó và chịu đóng đinh, và dần dần lột bỏ hết bản thân để “hoàn lại” cho Thiên Chúa mọi sự lành vốn là của Người⁵⁷. Sự hèn mọn là ơn gọi đặc thù của chúng ta. Nhưng chúng ta không bao giờ thực sự hèn mọn; chúng ta cố gắng trở nên hèn mọn mỗi ngày, “bằng việc từ bỏ chính mình và liên tục quay về với Thiên Chúa”⁵⁸,

⁵³ RFF 58

⁵⁴ RFF 57

⁵⁵ 1 Cel 84

⁵⁶ x. 1 Cel 38

⁵⁷ x. THC 65

⁵⁸ x. THC 67

sống như những người tội tở và tuân phục mọi người”⁵⁹, hội nhập vào hoàn cảnh sống của những người bé nhỏ nhất, “sống giữa họ như những người hèn mọn”⁶⁰.

Trong quá trình tiến bước để “trở nên luôn nhỏ bé hơn”, chúng ta cần có sự kiên trì, an bình nội tâm và niềm vui tinh thần, luôn duy trì “một ý chí tận hiến”⁶¹

35. “Chúa đã ban cho tôi có anh em “ (C Thư 14).

Người Anh Em Hèn Mọn chỉ là mình “khi sống chung đời sống huynh đệ”⁶². Tự bản chất, “Đòng Anh Em Hèn Mọn là một huynh đệ đoàn”⁶³, mà nguồn gốc thâm sâu nhất nằm ở Thiên Chúa : “Mỗi anh em là một ân huệ Thiên Chúa ban cho huynh đệ đoàn”⁶⁴. Huynh đệ đoàn là một thành phần trong kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa, thực hiện thông qua mỗi người anh em. Huynh đệ đoàn là một ân huệ chúng ta tiếp nhận mới mỗi ngày với lòng biết ơn, và đó cũng là môi trường ưu đẳng để gặp gỡ Thiên Chúa và gặp gỡ anh em⁶⁵.

Đàng khác, mỗi anh em được kêu gọi luôn xây dựng lại huynh đệ đoàn trong một năng động tương giao và đồng trách nhiệm⁶⁶. Mỗi anh em cũng phải tăng trưởng bên trong huynh đệ đoàn và trong sự hiệp nhất với các anh em khác⁶⁷. Các anh em cùng tiến bước trên con đường đi theo Chúa Kitô cách triệt để, cùng nhau

⁵⁹ x. THC 64

⁶⁰ x. THC 66,1

⁶¹ 2 Cel145

⁶² THC 38

⁶³ THC 1,1

⁶⁴ THC 40

⁶⁵ x, THC 40

⁶⁶ x. THC 45,1

⁶⁷ THC 42

và với tư cách là anh em, họ có thể trở nên “men tạo nên sự hiệp thông giữa mọi người”⁶⁸ và “dấu hiệu có tính chất ngôn sứ, báo trước một gia đình nhân loại mới”⁶⁹. Chính trong huynh đệ đoàn, “mỗi anh em được phúc âm hoá, và nhận sứ mạng phúc âm hoá”⁷⁰. Không có người anh em nào sống một mình, nhưng luôn luôn sống trong huynh đệ đoàn và với huynh đệ đoàn, đồng thời mỗi anh em cần giúp cho huynh đệ đoàn canh tân và tiến triển không ngừng. Các anh em “hiệp nhất trong tình bác ái huynh đệ chân thực, giúp đỡ nhau để đạt tới một sự trưởng thành toàn vẹn về nhân bản, đời sống Kitô hữu và tu trì”⁷¹. Mặt khác, huynh đệ đoàn giúp đỡ mỗi anh em tìm kiếm “các dấu chỉ của thánh y Thiên Chúa”⁷², trình bày một chứng tá rõ rệt về đức nghèo⁷³ và sống đức khiết tịnh như một” ân huệ của Thiên Chúa”⁷⁴.

36. *Làm cho “khuôn mẫu đời sống” luôn sinh động.*

“Chính Đấng Tối Cao đã tỏ cho tôi biết phải sống theo khuôn mẫu thánh Phúc Âm”⁷⁵. Thánh Bonaventura thuật lại rằng Phanxicô “dùng những lời đôn sơ, viết ra cho mình và cho anh em, một khuôn mẫu đời sống mà căn bản không thể chuyển lay là việc tuân giữ thánh Phúc Âm”⁷⁶. Và ngày nay Dòng tái xác định đời sống của các anh em hèn mọn tập trung vào việc sống Phúc Âm “theo khuôn mẫu được thánh Phanxicô

⁶⁸ THC 52

⁶⁹ THC 87,2

⁷⁰ RFF 19

⁷¹ RFF 19

⁷² THC 7,3

⁷³ THC 8,3

⁷⁴ THC 9,2

⁷⁵ C Thư 14

⁷⁶ LM 3,8

tuân giữ và đề ra”⁷⁷. Phúc Âm là khuôn mẫu chủ yếu. Khuôn mẫu ấy là tinh thần, là sức mạnh, là “ân huệ” thiêng liêng ban cho mỗi người. Nhờ sống theo khuôn mẫu ấy, mỗi người tự xây dựng và tự hoàn thiện.

Anh em được kêu gọi liên tục trở về với sức mạnh phúc âm để Đức Giê-su lại nắm bắt lấy mình, để mình lại say mê Đức Giê-su và thánh Phanxicô, để mình lại được Chúa Thánh Thần chiếm hữu. Chúa Thánh Thần là Đấng hoạt động trong mỗi người và huấn luyện mỗi người theo khuôn mẫu đời sống “được thánh Phanxicô tuân giữ và đề ra”.

⁷⁷ THC 1,1

CHƯƠNG III

Các anh em “hãy luôn trung tín”

(C Thư Si 5)

NỘI DUNG VÀ MỤC TIÊU CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN

37. “Việc thường huấn của các anh em là *hành trình* suốt cuộc đời của cá nhân cũng như cộng đoàn (THC 135) trong công cuộc tìm kiếm Chúa Kitô nghèo khó, khiêm hạ và chịu đóng đinh, nơi bản thân, nơi các anh em, trong công tác, trong nền văn hoá của mình và trong toàn thể thực tại ngày nay” ⁷⁸

1) Nội dung của việc thường huấn

38. *Thường huấn là một hành trình*

Thường huấn là một sự tăng trưởng năng động, một hành trình bao trùm tất cả các khía cạnh của cuộc sống (nhân bản, Kitô hữu, phan sinh, nghề nghiệp, thừa tác), và là một quá trình hoàn chỉnh tất cả các chiều kích của con người (thể lý, tâm lý, tình cảm, thiêng liêng, trí tuệ). Đây là một con đường tăng trưởng toàn diện, một con đường để đến “sự toàn thiện lớn hơn” ⁷⁹

Hành trình này liên quan đến đời sống của cá nhân cũng như của huynh đệ đoàn cấp địa phương và cấp Tỉnh Dòng. Nó tiếp nối việc huấn luyện khởi đầu đào sâu và hoàn chỉnh thêm Thường huấn và Huấn luyện khởi đầu tạo nên một thể thống nhất, trong đó Huấn luyện khởi đầu là môi trường sống căn bản của

⁷⁸ RFF 52

⁷⁹ 1 Cel 103

thường huấn. Cả hai đều tuân theo các chuẩn mực là sự liên tục, tiệm tiến và thống nhất ⁸⁰.

Thường huấn không phải là một giai đoạn tiếp sau huấn luyện khởi đầu, nhưng đúng hơn đó là một thái độ sống.

39. Thường huấn là một quá trình hoán cải liên tục.

Thường huấn chủ yếu là “một quá trình hoán cải (...) làm sao cho người anh em hèn mọn luôn sẵn sàng khởi sự làm điều lành, theo như lời khuyên của thánh Phanxicô ⁸¹.

“Quá trình hoán cải” bao hàm việc hằng ngày lập lại lời “xin vâng” của cá nhân đối với thánh ý Thiên Chúa, lập lại sự dâng hiến toàn vẹn cho Chúa, “liên tục hoán cải trái tim” ⁸², thực hành nếp sống đền tội phan sinh, thực thi sự hoa giải trong lời nói và trong hành động ⁸³ và “trong tinh thần sám hối, vui lòng chấp nhận các đau khổ đời này” ⁸⁴.

Quá trình hoán cải này cũng nhằm làm cho chúng ta thực sự là người hèn mọn, tức là luôn có thể trở nên nhỏ bé hơn nữa theo nghĩa phúc âm, giúp chúng ta luôn trở về nguồn gốc ơn gọi của bản thân và không ngừng làm mới lại lòng hăng say của chúng ta đối với đời sống theo Phúc Âm và đối với Chúa Giê-su Ki-tô.

⁸⁰ x. THC 133. RFF 52

⁸¹ RFF 57

⁸² x. THC 32 §2

⁸³ THC 33 § 1

⁸⁴ THC 34 § 1

40. Thường huấn là một đòi hỏi của lòng trung tín

Thường huấn là một đòi hỏi để giữ lòng trung tín với bản thân và với Thiên Chúa, trung tín với ơn gọi riêng và với sứ mạng của mình trong Giáo Hội và trong thế giới. Việc thường huấn giúp xây dựng lòng trung tín và đảm bảo cho nó tồn tại suốt lịch sử cá nhân và cộng đoàn của chúng ta. Đó là dấu hiệu, điều kiện và phương tiện, không phải của một sự trung thành tĩnh tại, bất biến, thường bị đe dọa trở nên sơ cứng, nhưng của một sự trung thành với các giá trị truyền thống, đồng thời mang tính sáng tạo và canh tân, tiếp nhắc thách thức và các tiếng gọi của thời nay để hướng tới một tương lai phong phú và chất chứa hy vọng.

Thường huấn đặc biệt là một đòi hỏi của lòng trung thành với *ơn gọi phan sinh*, ơn gọi thúc đẩy người anh em hèn mọn bước theo Chúa Giê-su Ki-tô theo gương và dấu chân thánh Phanxicô, “sống triệt để đời sống phúc âm”⁸⁵. Đặc sủng của Phanxicô là một ân huệ của Thần Khí, được truyền lại cho các môn đệ “để họ đem ra sống, gìn giữ, đào sâu, thường xuyên phát triển hoà nhịp với Thân Thể Chúa Kitô mãi mãi tăng trưởng”⁸⁶.

Mặt khác, đối với các anh em linh mục, việc thường huấn cũng là một đòi hỏi của sự trung thành đối với ơn bí tích Truyền Chức Thánh mà họ đã lãnh nhận và “làm cho họ không những được tham gia vào “quyền năng” và “tác vụ” cứu độ của Chúa Giê-su, nhưng còn tham gia vào “tình yêu của Người”⁸⁷.

41. Thường huấn là một yêu cầu có tính chất sống còn.

⁸⁵ THC 1 § 2

⁸⁶ MR 11

⁸⁷ PDV 70

Nội dung và các đặc tính của việc thường huấn như đã trình bày ở trên cho thấy tất cả tầm quan trọng và tính thời sự của nó. Thường huấn thực sự là một tiến trình, cần thiết để nuôi dưỡng đời sống phan sinh, đem lại cho đời sống ấy một phẩm chất luôn luôn cao quý hơn, và duy trì căn tính và làm cho đời sống ấy nên dấu chỉ hùng hồn và trong sáng.

Việc Thường huấn cần thiết để tránh sự thờ ơ và uể oải về mặt tinh thần thiêng liêng. Nó giúp cho một người thường xuyên tự bồi dưỡng để chu toàn việc phục vụ và công việc phúc âm hoá của mình với một nghị lực đổi mới.

Việc Thường huấn cũng cần thiết để cho mỗi người Anh Em Hèn Mọn góp được phần và thực hiện được nhiệm vụ của mình trong huynh đệ đoàn, trong Giáo Hội và trong thế giới hôm nay. Nó giúp mỗi người nắm bắt được cách rõ rệt hơn các tình huống đang hình thành và những hệ lụy trong đó, hiểu được hoàn cảnh mới và thu nhận những hiểu biết và những khả năng chuyên môn cần thiết để đương đầu với các thách thức về mặt xã hội và văn hoá luôn thay đổi.

Cuối cùng, việc Thường huấn cần thiết để không phó mặc sự tăng trưởng của người anh em hèn mọn cho sự tùy hứng hoặc thuần túy tự phát. Do đó, việc Thường huấn đòi hỏi phải đặt ra một lộ trình có sắp đặt, tổ chức, dự trù và có thể đánh giá được.

2) Các mục tiêu của việc Thường huấn

42. Việc Thường huấn có cùng một *mục tiêu chung* như việc huấn luyện phan sinh tổng quát, nghĩa là “giúp cho mọi anh em và ứng sinh, dưới sự linh ứng của Chúa Thánh Thần, không ngừng bước theo Chúa

Kitô trong thế giới của thời đại mình, theo khuôn mẫu sống và Luật của thánh Phanxicô”⁸⁸.

Nhằm mục tiêu chung ấy, trong *Ratio Formationis Franciscanae* (Đường hướng Huấn luyện Phan sinh) có đề ra bốn mục tiêu đặc thù nhằm giúp xác định rõ hơn những gì chúng ta mong muốn đạt được qua Thường huấn .

43. “*Làm sống động, nuôi dưỡng và nâng đỡ lòng trung tín*”

Mục đích của việc Thường huấn phan sinh là “làm sống động, nuôi dưỡng và nâng đỡ lòng trung tín của cá nhân cũng như của cộng đoàn đối với ơn gọi riêng, trong mọi khía cạnh của đời sống nhân bản, Kitô hữu và phan sinh, theo tinh thần và sứ mạng của Dòng, để xây dựng Nước Thiên Chúa trong những thời đại và những hoàn cảnh biến chuyển liên tục”⁸⁹. Điều này đòi hỏi phải :

- a) đặt căn bản đời sống của huynh đệ đoàn địa phương và Tỉnh Dòng trên tinh thần và sứ mạng riêng của Dòng;
- b) tạo một động năng vui tươi trong đời sống huynh đệ, nơi mỗi anh em được tiếp nhận và yêu mến vì con người của mình, vì những ơn Chúa ban cho mình, vì những điều tốt lành mình cống hiến cho các anh em nhờ vào lòng bác ái và quảng đại;
- c) bên trong huynh đệ đoàn nơi người anh em sống, gặp được trái tim của mỗi anh em và từ các đòi hỏi thâm sâu và riêng tư nhất, làm

⁸⁸ THC 126

⁸⁹ RFF 59; x. DHC 35

phát sinh tất cả các sự phong phú của ân sủng Thiên Chúa và của bản chất con người ;

- d) đạt được một mức trưởng thành trong đời sống đức tin cho phép có một cảm nghiệm luôn chân thực hơn về thánh giá và sự phục sinh của Chúa Kitô trong đời sống riêng của người anh em ⁹⁰.

44. “Tạo cho mình thái độ chiêm niệm”

Việc Thường huấn giúp người Anh Em Hèn Mọn có một thái độ chiêm niệm và có khả năng lắng nghe tiếng Thiên Chúa. Điều này đòi hỏi mỗi người phải được phúc âm hoá và thực thi phúc âm hoá, đứng vững trước các khó khăn, các thách thức và các biến động do bối cảnh gây ra” ⁹¹.

Có một thái độ chiêm niệm, chủ yếu đó là đặt đời sống của mình trên nền tảng là Thiên Chúa, nguồn mạch mọi sự tốt lành, qua việc tuân giữ thánh Phúc âm của Đức Giê-su Ki-tô Chúa chúng ta ⁹². Trong phạm vi này, việc Thường huấn nhằm :

- a) xây dựng một đời sống cầu nguyện đích thực cho cá nhân và cộng đoàn;
- b) công hiến những động lực mạnh mẽ để nâng đỡ sự tận hiến bản thân, đời sống chung trong huynh đệ đoàn và sứ mạng phúc âm hoá;
- c) giúp người Anh Em Hèn Mọn đạt tới mức độ có được một phẩm chất đời sống đích thực,

⁹⁰ RFF 60

⁹¹ RFF 60

⁹² x. 21,t.1.2

vượt thắng tình trạng tầm thường, hời hợt, theo thói quen, v.v.,,

45. “Vun trồng các khả năng thiêng liêng, đạo lý và nghề nghiệp”

“Việc Thường huấn vun trồng các khả năng thiêng liêng, đạo lý và nghề nghiệp, “cập nhật hoá” và hoàn thiện sao cho người Anh Em Hèn Mọn có thể chu toàn một cách luôn thích đáng hơn công việc phục vụ của mình trong Dòng, trong Giáo Hội và trong thế giới”⁹³.

Việc huấn luyện về đời sống thiêng liêng, thần học, nghề nghiệp và thừa tác vụ trong tinh thần phan sinh là một quyền lợi và một bổn phận đối với mỗi anh em⁹⁴. Việc Thường huấn sẽ đáp ứng các đòi hỏi ấy cho người anh em :

- a) qua sự cố vũ việc “cập nhật hoá” và tự hoàn thiện liên tục, thông qua việc chuẩn bị và huấn luyện về phương diện tri thức và đạo lý, kỹ thuật và nghề nghiệp, thực tiễn và thực nghiệm;
- b) qua việc giúp các anh em dung nạp và thích nghi ở mức nhân bản, tâm lý và nghề nghiệp, các biến động trong cuộc sống của bản thân, của Giáo Hội và xã hội, hiểu biết và làm chủ các biến động trong những hoàn cảnh khác biệt của cuộc sống;
- c) qua việc giúp anh em sống trọn vẹn mọi giai đoạn tuổi tác của cuộc đời, những năm đầu

⁹³ RFF 61

⁹⁴ x. THC 160-165; NQC 101; RFF 157-189.

của đời sống tu sĩ và thừa tác vụ, những năm trưởng thành và những năm tuổi già.

46. “*Tạo điều kiện thuận lợi cho việc canh tân*”

Việc Thường huấn tạo điều kiện thuận lợi cho việc canh tân của mỗi anh em và của các huynh đệ đoàn địa phương và Tỉnh Dòng trong tương quan với dân Thiên Chúa, tôn trọng, phục vụ và học hỏi nơi họ”⁹⁵.

Trong quá trình canh tân, việc Thường huấn nhằm :

- a) giúp người anh em hiểu biết những gì đang xảy ra trong thế giới mình đang sống. và tiếp thu có chọn lọc các giá trị của văn hoá và dân tộc (*hội nhập văn hoá*), sống các biến cố đang xảy ra chung quanh mình và vượt lên trên bằng cách đem lại một câu trả lời đức tin cho các trường hợp cụ thể (*nhập thể*).
- b) giúp cho người Anh Em Hèn Mọn có khả năng tiếp thu các chiều kích của thế giới qua việc cố gắng hình thành một cái nhìn toàn cục về lịch sử và về các vấn đề của lịch sử, ngay bên trong môi trường địa phương đang sống.

⁹⁵ RFF 62

PHẦN II

*“ Tôi đã hoàn thành công việc của tôi,
xin Chúa Kitô dạy anh em
hoàn thành công việc của anh em “
(2 C 214)*

CÁCH THỨC TỔ CHỨC VIỆC THƯỜNG HUẤN

OFFENDING

CHƯƠNG IV

Huynh đệ đoàn là trung tâm thứ nhất

của việc Thường huấn

(x. THC 137 § 2)

NƠI CHỖN VÀ MÔI TRƯỜNG THƯỜNG HUẤN

47. “Huynh đệ đoàn địa phương là nơi các anh em chia sẻ đời sống và đức tin, đó cũng là trung tâm của chúng ta phúc âm, vì vậy việc Thường huấn được thực hiện trước nhất qua cuộc sống của huynh đệ đoàn”⁹⁶.

1) Đời sống thường nhật của huynh đệ đoàn

48. “Việc Thường huấn được thực hiện trong bối cảnh cuộc sống thường nhật của người Anh Em Hèn Mọn, trong kinh nguyện và lao động, trong các mối tương quan ở bên trong cũng như với bên ngoài huynh đệ đoàn. trong mối tương quan với thế giới văn hoá, xã hội và chính trị người anh em đang sống”⁹⁷. Đó là khung cảnh cụ thể sống các kinh nghiệm và ơn kêu gọi. Thực tại thường nhật là môi trường ưu đẳng của việc Thường huấn, tức là môi trường ưu đẳng cho sự tăng trưởng liên tục của người Anh Em Hèn Mọn trong ơn gọi của mình.

49. *Bầu không khí bên trong của Huynh đệ đoàn.*

⁹⁶ DHD 81,49; x. DHC 43

⁹⁷ RFF 58

“Chúa ban cho tôi một số anh em “⁹⁸. Sự điệp căn bản này của thánh Phanxicô có nghĩa là chính Chúa mời gọi mỗi anh em hãy nâng đỡ lẫn nhau, trong sự trao hiến hỗ tương, với ý thức rằng, tự bản chất, Dòng là một huynh đệ đoàn duy nhất, gồm các anh em giáo sĩ và không giáo sĩ, với những quyền lợi và nghĩa vụ bình đẳng⁹⁹, đặc biệt là trong những gì liên quan đến ơn gọi và sứ mạng. Khi các anh em nhận lấy ân huệ ấy như một trách nhiệm và một cam kết hằng ngày bằng cách đối xử với nhau như anh em, tha thứ cho nhau, cố gắng giải quyết các tranh chấp và giúp nhau trong các sự cần thiết, họ đã làm công việc Thường huấn.

Các bộ môn khoa học nhân văn có thể hỗ trợ cho sự tăng trưởng của huynh đệ đoàn, nhất là trong những lúc xảy ra tranh chấp hoặc “khi có những người rõ ràng không có khả năng sống đời sống cộng đoàn vì gặp phải những vấn đề do thiếu trưởng thành và do thiếu quân bình tâm lý hoặc vì những yếu tố nhiều tính chất tâm bệnh”¹⁰⁰

50. Nếu một anh em, vì sứ mạng đặc biệt do huynh đệ đoàn giao phó, *buộc phải sống một mình trong một thời gian*, không vì thế mà không còn là thành phần của huynh đệ đoàn và người ấy vẫn luôn có thể tiến hành quá trình thường huấn, qua việc tìm hết mọi cách để củng cố các liên hệ huynh đệ, đặc biệt bằng những cuộc thăm viếng thường xuyên, thư tín, các cuộc hội họp và một số thời gian bán phần sống với các anh em hay những phương tiện thích hợp khác¹⁰¹.

⁹⁸ C Thư 14

⁹⁹ x. THC 3 § 1

¹⁰⁰ DHC 38; x. RFF 64

¹⁰¹ x. THC 236; DHC 65

51. Một Huynh đệ đoàn mở

” Đặc sủng mà Thiên Chúa đặt nơi thánh Phanxicô biểu lộ các kết quả đa dạng của mình nơi các Anh Em Hèn Mọn cũng như nơi các thành phần khác của gia đình phan sinh”¹⁰². Vì vậy các anh em phải sẵn sàng tận dụng tất cả mọi cơ hội có để qui tụ và chia sẻ với nhau, tổ chức các buổi hội họp và gặp gỡ để hợp tác trong các công trình chung ¹⁰³.

Thái độ cởi mở đối với Tỉnh Dòng, với gia đình phan sinh, với Giáo Hội, với dân Thiên Chúa, đặc biệt đối với những người nghèo khổ và những người bị áp bức, chứng tỏ rằng huynh đệ đoàn không sống cho chính mình. Tinh thần hiếu khách, liên đới và lòng bác ái tích cực đối với người nghèo, giống như cuộc sống ở giữa họ, cũng là những dấu chỉ cụ thể của sự cởi mở ấy ¹⁰⁴.

2) Đời sống trong Giáo Hội

52. Việc bước đi theo chân Chúa Kitô theo thể thức của thánh Phanxicô đối với thực hiện cách trọn vẹn và chân chính trong Giáo Hội. Thân Thể Chúa Kitô và nhiệm tích của ơn cứu độ cho thời đại chúng ta ¹⁰⁵. “Người Anh Em Hèn Mọn do lòng trung thành với Giáo Hội, tham gia vào sứ mạng của Giáo Hội bằng chứng tá đời sống và công việc tông đồ theo đặc sủng phan sinh”¹⁰⁶.

Trong các tương quan với dân Thiên Chúa, và qua các chất vấn và các bổ túc nhận được từ đó, huynh

¹⁰² THC 55§1

¹⁰³ x. THC 55 § 2

¹⁰⁴ x. THC 52

¹⁰⁵ RFF 30

¹⁰⁶ RFF 31

đội đoàn thu được nhiều cơ hội để thực hiện việc Thường huấn cho mình và cho mỗi người anh em ¹⁰⁷.

Ý thức về trách nhiệm công tác tích cực vào đời sống Giáo Hội, mỗi anh em cần phải nỗ lực tham gia vào các hoạt động và các chương trình được tổ chức ở cấp Giáo Hội địa phương, cấp các Hiệp hội tu sĩ và gia đình phan sinh.

3) Thế giới và văn hóa

53. *Được gọi đến thế gian*, các anh em sử dụng tất cả các tiềm năng nhân bản của mình để loan báo sứ điệp tình yêu của Chúa Kitô và tố giác tội ác, bằng chứng tá đời sống và bằng lời nói. Vì vậy, các anh em đón nhận các thách thức mà thế giới ngày nay đưa ra và nỗ lực “nhận ra các hạt giống của Ngôi Lời và sự hiện diện âm thầm của Thiên Chúa trong thế giới ngày nay cũng như trong nhiều yếu tố của các tôn giáo và nền văn hoá khác mà họ cần phải học hỏi với một lòng kính trọng lớn lao” ¹⁰⁸.

Chia sẻ cuộc sống cụ thể của các dân tộc, các anh em cố gắng hiểu biết văn hoá của họ và phúc âm hoá văn hoá ấy, bằng việc thích nghi lối cư xử của mình với các truyền thống và cuộc sống của cộng đồng địa phương, và đối chiếu cách suy nghĩ của mình với nền văn hoá ấy, theo cách của những người anh em và những kẻ hèn mọn giữa người dân ¹⁰⁹.

¹⁰⁷ x. THC 114 § 2

¹⁰⁸ x. THC 93 § 2; PI 91

¹⁰⁹ x. RFF 22; THC 96 § 1; AG 18,22

CHƯƠNG V

Việc thường huấn đặt nền tảng trên linh đạo phan sinh (x. THC 136)

MỘT SỐ TIÊU CHUẨN ĐỂ LẬP KẾ HOẠCH

1) Lập kế hoạch cho việc Thường huấn

54. “Các Huynh đệ đoàn cấp tỉnh dòng và địa phương, do thấu hiểu các nhu cầu của việc tăng trưởng nhân bản và các vấn đề liên hệ, có trách nhiệm thành lập và tổ chức những chương trình huấn luyện đặc thù để đáp ứng các yêu cầu riêng biệt nảy sinh từ các giai đoạn tự nhiên của quá trình phát triển hay của việc thay đổi nếp sống, chẳng hạn như chức vụ đầu tiên, khủng hoảng tuổi trung niên, tuổi già, bệnh nặng, thay đổi trong nghề nghiệp, tuổi về hưu, cái chết, tình trạng lệ thuộc rượu và ma túy v.v..”¹¹⁰

Để công việc Thường huấn trong huynh đệ đoàn đạt kết quả tốt, cần phải đặt kế hoạch và thực hiện trong huynh đệ đoàn, chứ không thể để mặc cho các ý tưởng hay hành động tùy hứng.

55. Để lập kế hoạch và tổ chức cách thích đáng việc Thường huấn cần phải lưu ý đến *một số tiêu chuẩn căn bản* để đảm bảo việc phát triển bản sắc của người Anh Em Hèn Mọn và của mỗi Huynh đệ đoàn trong quá trình thường huấn.

Có ba tiêu chuẩn đặc biệt quan trọng và cần được lưu ý cẩn thận.

¹¹⁰ RFF 65

2) Vị trí hàng đầu của đặc sủng phan sinh

56. Dự phóng đời sống, như được ghi trong Tổng Hiến Chương, xác định rằng công tác chính của mọi hình thức huấn luyện phan sinh là làm sao cho mỗi anh em có thể đi theo Chúa Giê-su Ki-tô, dựa trên khuôn mẫu đời sống của thánh Phanxicô¹¹¹. Xác định trên bao hàm :

a) đời sống phan sinh phải là mục tiêu đầu tiên và chính yếu của việc huấn luyện trong mọi giai đoạn. Vì vậy phải ưu tiên qui chiếu về đặc sủng phan sinh trong toàn bộ cuộc sống và tất cả các hoạt động¹¹².

b) phải thường xuyên hướng tới việc tiếp thu các giá trị đặc thù của căn tính phan sinh, đã được nêu rõ trong Tổng Hiến Chương¹¹³.

3) Vị trí trung tâm của nhân vị

57. Việc huấn luyện phan sinh trước hết phải nhắm phục vụ nhân vị của người anh em, trong thực tại cụ thể và trong tất cả các chiều kích của nó, vì nhìn nhận rằng nhân vị là chủ thể chịu trách nhiệm tối hậu và quyết định về sự tăng trưởng, và do đó, về nỗ lực hoán cải của mình¹¹⁴.

Từ việc xác nhận vị trí trung tâm của nhân vị, có một số đòi buộc :

a) việc huấn luyện phải được “ cá nhân hoá ” nghĩa là thực hiện khởi đi từ mỗi con người và theo khả năng của mỗi người¹¹⁵;

¹¹¹ x. THC 126

¹¹² x. THC 127 § 4 ; DHD 81,12; RFF 46

¹¹³ THC 1 § 2

¹¹⁴ x. THC 129 § 1-2; 137 § 1' DHD 81,48; RFF 40 và 63

¹¹⁵ x. THC 129 § 1; 1: RFF 42

- b) Việc huấn luyện phải có tính chất “toàn diện” nghĩa là lưu ý đến tất cả các chiều kích của bản vị con người ¹¹⁶.
- c) việc huấn luyện phải được tiến hành trong một “bầu không khí đối thoại”, nghĩa là có khả năng tạo ra sự tin tưởng trong đó mỗi người có thể diễn tả cách tự do các nhu cầu riêng, các tâm tư và tình cảm của mình ¹¹⁷.
- d) việc huấn luyện phải mang “tính trách nhiệm”, nghĩa là hướng đến chỗ giúp cho cá nhân quản lý cuộc sống của mình với một ý thức trách nhiệm và kiên định sâu sắc ¹¹⁸.

4) Thực tại cụ thể

58. Người Anh Em Hèn Mọn phải nhập thể vào trong hoàn cảnh thực tế của dân tộc trong đó mình đang sống ¹¹⁹, vì biết rằng ơn gọi phan sinh thể hiện trong một sự trung thành lưỡng diện: trung thành với đặc sủng của thánh Phanxicô trong cốt lõi căn bản như được biểu lộ qua con người, qua cuộc đời và các trước tác của ngài; đồng thời trung thành với thực tế của nơi này và hôm nay, nghĩa là với bối cảnh lịch sử, văn hoá xã hội và giáo hội ¹²⁰. Sự trung thành và sự hiện diện ấy đòi phải :

- a) biết các tài liệu nguồn và biết truyền thống của Dòng;

¹¹⁶ x. RFF 45

¹¹⁷ RFF 64

¹¹⁸ x. THC 129 § 2

¹¹⁹ x. RFF 33,49

¹²⁰ x. THC 92-94; DHD 81,10

- b) diễn giải lại (hay làm mới lại) đặc sủng trong sự hiệp thông với Giáo Hội và trong ánh sáng của hoàn cảnh nơi này và hôm nay;
- c) biết biện phân, có can đảm để canh tân, cũng như để tương đối hoá cái đã có, đã sống qua, có năng lực ngôn sứ và ý chí đi tìm những hình thức hiện diện và phục vụ mới trong các hoàn cảnh khác biệt của thế giới hôm nay ¹²¹.

¹²¹ x. THC 131 § 1 ; DHD 81,11

CHƯƠNG VI

**Trách nhiệm thường huấn
thuộc về tất cả mọi anh em
(x. THC 138)**

NHỮNG NGƯỜI LÀM CÔNG TÁC VÀ CÁC PHƯƠNG TIỆN THỰC HIỆN VIỆC THƯỜNG HUẤN

59. Tổng Hiến Chương¹²² ấn định những chủ thể chịu trách nhiệm chính về việc thường huấn: mỗi anh em, như là người chịu trách nhiệm cuối cùng và quyết định; huynh đệ đoàn địa phương và Tỉnh Dòng như là môi trường ưu đẳng; các vị Phục Vụ và các Phụ Trách cộng đoàn, trong tư cách là những người linh hoạt cuộc sống thường nhật.

Mặt khác, cách sống và cách tổ chức trong huynh đệ đoàn sẽ cung cấp những chỉ dẫn để phân phối các trách nhiệm và cho biết những phương thế khả dụng để phát triển việc thường huấn ở các mức độ.

1) Mỗi anh em

A) Trách nhiệm của mỗi anh em

60. “Mỗi anh em phải chăm lo và theo đuổi việc thường huấn của mình, với tư cách là người có trách nhiệm cuối cùng và quyết định”¹²³.

¹²² x. THC 137-139

¹²³ THC 137 § 1

“Dưới tác động của Chúa Thánh Thần, người Anh Em Hèn Mọn là người làm công tác chính trong việc huấn luyện bản thân, có trách nhiệm tiếp thu và nhập tâm tất cả các giá trị của đời sống phan sinh, có khả năng tự lập và có sáng kiến riêng”¹²⁴.

Do đó mỗi anh em phải giải quyết được cho mình sự thách thức của việc thường huấn: dung hoà giữa “tự do và trung tín”, giữa “quyền lợi và bổn phận”. Mỗi anh em có bổn phận, do lời khẩn tu sĩ, phải trung thành với ân huệ của Thiên Chúa và với việc “hoán cải hằng ngày”, bắt nguồn từ chính ân huệ ấy.

Mỗi anh em cần lưu ý đến những phương tiện và những người làm công tác huấn luyện khác có khả năng và trách nhiệm hỗ trợ; điều này sẽ giúp cho công việc của họ được dễ dàng hơn. Các qui định và chuẩn mực do quyền bính ban hành không đủ sức để tạo ra sự sẵn sàng đổi mới và tăng trưởng liên tục thông qua việc thường huấn, nếu mỗi người không quyết định tận dụng các khoảng thời gian, các phương tiện và các hoàn cảnh có được cho mục đích này.

Cuối cùng, cần nhấn mạnh rằng trách nhiệm của anh em trong tư cách người làm công tác huấn luyện, không giới hạn nơi chính bản thân mình : mỗi người mang trách nhiệm khuyến khích và cổ vũ các anh em khác để họ không sao lãng việc huấn luyện của họ.

B) Một số phương tiện hoạt động

61. Trong số các phương tiện quan trọng nhất để làm tốt việc thường huấn, có thể kể :

¹²⁴ RFF 40

a) Lập một dự án cá nhân về thường huấn (ví dụ, những sách nào phải đọc, những khoảng thời gian nào để cầu nguyện, những giai đoạn ngắn nào để hồi tâm và tĩnh lặng, gặp gỡ linh hướng, v.v...), được bàn định với Phụ trách cộng đoàn và Giám Tỉnh. Dự án này cần dung nhập được với khung chương trình tổng quát của huynh đệ đoàn cấp tỉnh dòng và địa phương và đáp ứng được các nhu cầu riêng của anh em, tùy theo độ tuổi, công tác hay thừa tác vụ đang đảm nhận, bối cảnh sống, ơn gọi riêng trong xã hội và trong đất nước, trong Giáo Hội địa phương của người anh em ấy, v.v...¹²⁵;

b) Đọc, học hỏi và suy gẫm Thánh Kinh, các Tài liệu nguồn của tinh thần phan sinh, các văn kiện của Giáo Hội, của Dòng, của Tỉnh Dòng, với các sách thiêng liêng, trong tinh thần cầu nguyện và sốt mến¹²⁶.

c) Tích cực tham gia các cuộc hội họp và đối thoại với các anh em, với vị Phụ trách cộng đoàn và với vị Giám Tỉnh, nhằm tạo một bầu không khí tin tưởng trong đó mọi người có thể tự do tỏ bày tâm tư¹²⁷.

d) Tự cập nhật trong thực tế để luôn rành rẽ hơn trong các công tác của mình, thích nghi được với các thách thức của thời đại.

e) Dùng các “thời gian hưu lễ” để “tự tách ra khỏi cuộc sống thường nhật, và từ đó đọc lại cuộc sống ấy dưới ánh sáng của Phúc Âm”¹²⁸, của Luật Dòng và các Tài liệu nguồn, dưới ánh sáng của tinh thần và cuộc sống thánh Phanxicô. Các khoảng thời gian ấy cần được thực hiện làm sao cho các anh em được trợ giúp để luôn tái khám phá cách trung thành với Thiên Chúa

¹²⁵ x. THC 137 § 1

¹²⁶ x. DHD 81,55; THC 2 § 2; 22 § 1; 162

¹²⁷ x. RFF 63-64

¹²⁸ P1 70

và duy trì lòng hăng say đối với khuôn mẫu đời sống của mình.

g) Tích cực tham gia các chương trình thường huấn của huynh đệ đoàn cấp địa phương và tỉnh dòng cũng như các sáng kiến của những người hữu trách.

2) Huynh đệ đoàn địa phương

A) Môi trường ưu đẳng của việc Thường huấn

62. “Vì chính huynh đệ đoàn là trung tâm thứ nhất của việc thường huấn, mỗi anh em và trước hết là vị Phụ trách cộng đoàn có trách nhiệm cổ vũ hoạt động huấn luyện bằng cuộc sống thường nhật của huynh đệ đoàn”¹²⁹.

“Việc huấn luyện phan sinh được hoàn thành trong huynh đệ đoàn và trong thực tại của thế giới, nơi người anh em hèn mọn cảm nghiệm được quyền năng của ân sủng, canh tân tinh thần và tâm hồn và thực hiện ơn gọi sống phúc âm của mình”¹³⁰.

Các anh em của mỗi huynh đệ đoàn có trách nhiệm tạo lập một môi trường tín nhiệm, nơi mọi người có thể tự do bày tỏ nhu cầu, tâm tư, tình cảm của mình. Anh em cần phát huy khả năng thông truyền, khả năng giải quyết các tranh chấp và xây dựng huynh đệ đoàn”¹³¹.

b) Vai trò của vị Phụ trách cộng đoàn

¹²⁹ THC 137 § 2

¹³⁰ RFF 43

¹³¹ RFF 64

63. Vị Phụ trách cộng đoàn cần ý thức rằng, do chức năng phục vụ của mình ở giữa anh em, anh là người linh hoạt thứ nhất và không thể thiếu của việc thường huấn trong huynh đệ đoàn địa phương ¹³².

Vị Phụ trách cộng đoàn phải luôn nhớ rằng quyền bính của mình là một công tác phục vụ huynh đệ đoàn theo đường lối Phúc Âm, giúp xây dựng huynh đệ đoàn để đạt tới các mục đích thiêng liêng và tông đồ riêng của nó ¹³³. Vì lý do này, vị Phụ trách có bổn phận tự chuẩn bị cách thích đáng cho chức vụ làm người linh hoạt, dựa vào cuộc hội họp các vị hữu trách khác được tổ chức ở cấp Tỉnh Dòng.

Trong sự hiệp thông với các anh em mình, vị Phụ trách phải thúc đẩy, lập kế hoạch và lượng định công việc thường huấn trong huynh đệ đoàn của mình, đồng thời chu cấp các phương tiện cần thiết cho công việc ấy ¹³⁴.

Vị Phụ trách phải lo sao cho huynh đệ đoàn của mình có một dự án thường huấn và anh cũng là người bảo đảm việc thực thi dự án ấy ¹³⁵.

C) Một số phương tiện hoạt động

64. Kết hợp hài hoà với chương trình ba năm về thường huấn của Tỉnh Dòng, vị Phụ trách phải lo sao cho trong huynh đệ đoàn có thể đề ra, xem xét và kiểm tra tại Tu nghị địa phương một dự án đời sống cộng đoàn và thường huấn, trong đó phần chính phải bao gồm các mục tiêu và phương thể sau đây :

a) xây dựng một đời sống chung mang tính huynh đệ thực sự và tạo điều kiện thuận lợi cho tinh

¹³² x. DHD 81,54; RFF 68

¹³³ x, DHD 43-50

¹³⁴ x. THC 137 § 3; cf. NQC 2 § 2; 10-11; RFF 67

¹³⁵ THC 139 § 1

thần cầu nguyện và sốt mến của huynh đệ đoàn, dựa vào hoàn cảnh cụ thể;

b) ấn định những nơi chốn và những khoảng thời gian riêng biệt hoặc những thời gian tập trung để suy tư , trao đổi và đối thoại giữa các anh em, chẳng hạn, Tu nghị địa phương ấn định những ngày tĩnh tâm, những ngày thao luyện đạo đức hằng năm, chia sẻ Lời Chúa, những cuộc kiểm điểm đời sống định kỳ, những buổi giải trí chung, những cuộc họp mặt huynh đệ, những ngày hội học, v.v...

c) phát huy ý thức huynh đệ trong các thời gian rảnh rỗi và lễ lạc (chẳng hạn vào dịp kỷ niệm sinh nhật, ngân khánh, kim khánh, những ngày lễ trọng, những thời gian giải trí chung v.v...)

d) lưu tâm hàng đầu đến cách sống chọn lựa căn bản vì người nghèo và đào sâu ý thức là thành phần của Giáo Hội địa phương và là người khách hành hương ở trần gian này.

3) Huynh đệ đoàn cấp Tỉnh Dòng

65. “ Để có một nền huấn luyện thích đáng, huynh đệ đoàn cấp Tỉnh Dòng cần ý thức mình là cộng đoàn huấn luyện nơi đó gương mẫu đời sống của hết mọi anh em trong Tỉnh dòng có một tầm quan trọng rất lớn để phát huy các giá trị phan sinh nơi hết mọi thành phần”¹³⁶.

Mỗi Tỉnh dòng có bổn phận xây dựng Chương trình huấn luyện của riêng mình, dựa vào các chuẩn

¹³⁶ THC 139 § 1

mục của luật chung và đảm bảo sự liên tục giữa Huấn luyện khởi đầu và Thường huấn ¹³⁷.

A) Vai trò của vị Giám Tỉnh

66. Vị Giám Tỉnh là người linh hoạt chính và không thể thiếu của việc thường huấn trong Tỉnh Dòng ¹³⁸, trong tư cách này, anh phải linh hoạt và thúc đẩy tất cả các người làm công tác thường huấn và lo sao cho các chương trình đã thông qua được thực thi ¹³⁹.

Vị Giám Tỉnh phải liên lạc thường xuyên và nồng nhiệt với mỗi anh em của huynh đệ đoàn Tỉnh dòng ¹⁴⁰. Anh phải đặc biệt liên lạc với các anh Phụ trách cộng đoàn và với anh Đặc trách thường huấn Tỉnh dòng, để họ có thể thi hành chức vụ trong sự hiệp lực với anh. Ngoài ra anh còn phải định kỳ thăm viếng các huynh đệ đoàn. ¹⁴¹

“Vị Giám tỉnh và Hội đồng Tỉnh dòng sẽ lưu ý đề cử làm Phụ trách cộng đoàn những anh em quan tâm và tạo điều kiện cho việc huấn luyện đời sống nhân bản, Kitô hữu và phan sinh của mỗi anh em “ ¹⁴².

B) Một số phương tiện hoạt động

67. Vị Giám tỉnh có bổn phận cổ vũ và lập kế hoạch cho việc thường huấn trong Tỉnh dòng với sự cộng tác của Tu nghị Tỉnh dòng, của Hội đồng Tỉnh dòng và của các cơ quan khác trong Tỉnh dòng ¹⁴³. Mặt khác, anh phải liệu sao cho các Tu nghị (Tỉnh dòng và địa

¹³⁷ x. NQC 70 § 3; 75 § 1

¹³⁸ x. THC 138; NQC 70 § 1; DHD 81,51

¹³⁹ x. DHD 81,54

¹⁴⁰ x. THC 221 § 1

¹⁴¹ x. RFF 69

¹⁴² RFF 68

¹⁴³ x. THC 137 § 3; RFF 69

phương) xây dựng những chương trình thường huấn¹⁴⁴.

Chương trình cần phải bao gồm những khía cạnh sau đây:

a) lưu ý đến các nhu cầu tăng trưởng của các anh em về mặt nhân bản và đáp ứng các nhu cầu đặc biệt phát sinh từ các giai đoạn tự nhiên của quá trình phát triển hay quá trình chuyển tiếp của cuộc sống như chức vụ đầu tiên, khủng hoảng vào tuổi trung niên, tuổi già, bệnh nặng, các biến đổi trong nghề nghiệp, tuổi về hưu, cái chết, tình trạng lệ thuộc vào rượu, hoặc các chất ma túy v.v...¹⁴⁵.

b) cung cấp các phương thế cần thiết cho việc thường huấn của các anh em về mặt đạo lý cũng như về mặt kinh nghiệm cụ thể, “để Phúc âm được sống trong thực tại cụ thể của thời đại chúng ta”¹⁴⁶ và để các anh em có thể đáp ứng các thách thức của thế giới và các nhu cầu của Giáo Hội ngày nay, có thể sống căn tính của mình và thực thi sứ mạng Phúc âm hoá của người Anh Em Hèn Mọn một cách có ý nghĩa trong thế giới và Giáo Hội.

c) thúc đẩy tổ chức các cuộc hội họp để xem xét và nghiên cứu các vấn đề trong đời sống và hoạt động của Tỉnh Dòng (“Tu nghị chiếu” hay tu nghị bàn về đời sống đạo đức: gặp gỡ giữa các anh em cùng một ngành hoạt động v.v...).

d) trong việc thực thi chương trình không quên các phương thế sau đây: các “thời gian hưu lễ”, các cuộc tĩnh tâm, thử nghiệm đời sống ẩn dật, linh hướng, các nhóm cầu nguyện, nhóm tương trợ trị liệu,

¹⁴⁴ x. NQC 74 § 1; 70 § 1

¹⁴⁵ x. RFF 65; PI 70

¹⁴⁶ RFF 66

việc đọc sách báo, cập nhật các thư viện địa phương, cập nhật hiểu biết về thần học, về linh đạo phan sinh và về nghề nghiệp chuyên môn, các chuyến du khảo v.v...

e) tổ chức các cuộc hội họp hay gặp gỡ giữa các anh Phụ trách cộng đoàn và những người có trách nhiệm khác về đời sống của huynh đệ đoàn, để đem lại cho họ sự trợ giúp, khích lệ, nâng đỡ của huynh đệ đoàn, để đem lại cho họ sự trợ giúp, khích lệ, nâng đỡ và huấn luyện, để tiên liệu và chuẩn bị các công việc. các phương tiện giúp thực hiện chương trình thường huấn, đảm bảo cho việc thường huấn được nhất quán.

68. Một công tác quan trọng khác, đó là việc huấn luyện những người huấn luyện, đào tạo những giáo sư và những anh em có chuyên môn về nhiều lãnh vực (chẳng hạn, về Thánh Kinh, thần học, phụng vụ, pháp luật, triết học, thư tịch phan sinh và linh đạo phan sinh, tâm lý học, xã hội học v.v...) ¹⁴⁷

Cuối cùng, trong số các phương thể khả dụng khác, sẽ rất hữu ích nếu soạn được những văn kiện thích ứng để dùng trong các Tu nghị địa phương, giúp các em “biết lắng nghe người khác, biết trình bày các suy nghĩ của mình, biết xét lại và đánh giá chặng đường đã qua, cùng nhau suy tư và soạn thảo chương trình” ¹⁴⁸

B) Văn phòng Huấn luyện và học vấn Tỉnh Dòng

69. “Nhiệm vụ của Thư ký (phụ trách Văn phòng Huấn luyện và học vấn) là cổ vũ và phối hợp, dưới sự chỉ đạo của vị Giám Tỉnh toàn bộ công việc

¹⁴⁷ x. THC 142

¹⁴⁸ DHD 31

huấn luyện của Tỉnh Dòng”¹⁴⁹, và do đó, anh phải lưu ý sao cho có sự liên tục giữa thường huấn và huấn luyện khởi đầu.

Anh phải tổ chức các cuộc gặp định kỳ của tất cả những người làm công tác huấn luyện (khởi đầu và thường xuyên) “với mục đích lượng định các kinh nghiệm, tạo điều kiện thuận lợi cho việc cộng tác và thúc đẩy việc thống nhất đường lối dựa vào các tiêu chí chung”¹⁵⁰.

D) Đặc trách thường huấn Tỉnh Dòng

70. Ngoài nhiệm vụ của mỗi anh em, của Phụ trách cộng đoàn, của Thư ký Tỉnh dòng về huấn luyện và học vấn, và của vị Giám Tỉnh, Nội Qui Chung còn ấn định rằng trong mỗi Tỉnh Dòng phải có Đặc trách về thường huấn¹⁵¹, thành viên của Văn phòng đặc trách huấn luyện và học vấn¹⁵².

“Đặc trách Thường huấn Tỉnh dòng có nhiệm vụ tổ chức phối hợp và thông báo các chương trình đang có trong Tỉnh Dòng, trong các giáo phận, trong đất nước, và khuyến khích các anh em đề ra tổ chức và tham gia nhiều mặt hoạt động khác có nội dung thường huấn tùy theo các nhu cầu cá biệt, về nghề nghiệp và tác vụ”¹⁵³.

Trên căn bản những gì đã nói ở trên, Đặc trách thường huấn :

¹⁴⁹ NQC 71 § 2

¹⁵⁰ THC 143

¹⁵¹ x, NQC 74 § 2

¹⁵² x. NQC 71 § 1

¹⁵³ RFF 70

- a) là cộng sự viên trực tiếp nhất của vị Giám tỉnh trong nhiệm vụ linh hoạt công việc thường huấn trong Tỉnh Dòng.
- b) là thành viên của Văn phòng huấn luyện và học vấn của Tỉnh dòng¹⁵⁴
- c) có sự bổ nhiệm và chức năng do Nội Quy riêng và / hay Quy chế đặc biệt ấn định.
- d) là người cổ động và thi hành chính cho các chương trình thường huấn do Tu nghị Tỉnh dòng soạn thảo,
- e) phải lo liệu sao cho sự hiểu biết, các phương tiện và các người làm công tác thường huấn sẵn sàng phát huy tác động trong mọi cấp bậc của Tỉnh dòng.
- f) phải phối hợp với các người làm công tác huấn luyện khác, cung cấp cho anh em các phương tiện cần thiết để họ tham gia vào việc soạn thảo cụ thể và thực hiện được chương trình thường huấn.
- g) có nhiệm vụ tổ chức, phối hợp và thông báo các chương trình đang có sẵn.
- h) phải tổ chức và tham gia tích cực các cuộc hội học thường huấn định kỳ cho tất cả các anh em trong Tỉnh dòng.
- i) phải thăm viếng, trong mức độ có thể, các anh em và các huynh đệ đoàn để giúp đỡ họ cách cụ thể trong việc thực hiện chương trình thường huấn.

¹⁵⁴ x. NQC 71 § 1

71. *Để thi hành các nhiệm vụ nêu trên, nên cho Đặc trách Thường huấn :*

- a) được giải phóng, trong mức độ có thể, khỏi mọi chức vụ khác để có thể thi hành công việc phục vụ của mình tốt hơn.
- b) có điều kiện nhờ đến sự giúp đỡ của những cộng sự viên;
- c) luôn được vị Giám tỉnh và Hội Đồng nâng đỡ;
- d) có điều kiện tự hoàn thiện qua việc sử dụng tất cả các phương tiện có được;
- e) có điều kiện gạt bỏ các Đặc trách trong Hiệp hội Tỉnh dòng của mình để chia sẻ các ý tưởng, các kinh nghiệm, các tài nguyên và các phương tiện.

4) Hiệp hội các Giám tỉnh

72. “ Chức năng của các Hiệp hội Tỉnh dòng là khích lệ đời sống và hoạt động của các anh em “ ¹⁵⁵.

“Để cổ vũ và duy trì một mối dây liên kết ngày càng lớn hơn giữa các Hiệp hội, nhất là các Hiệp hội kề cận, cần đẩy mạnh các quan hệ hỗ tương, các việc trao đổi tin tức, các cuộc nghiên cứu và các dự án chung” ¹⁵⁶.

Trên cấp các Hiệp hội, cần phải khích lệ đời sống các hoạt động và việc thường huấn của các anh em bằng sự cộng tác giữa các vị có trách nhiệm huấn luyện và qua một số đề xướng chung của chính Hiệp hội ¹⁵⁷.

¹⁵⁵ NQC 176 § 1

¹⁵⁶ NQC 178

¹⁵⁷ x. THC 143; NQC 176; 79

5) Cấp Quản trị Trung ương Dòng

A) Vị Tổng Phục Vụ

73. Vị Tổng Phục Vụ là người có trách nhiệm thứ nhất về việc huấn luyện trong Dòng, và trong tư cách ấy, anh phải linh hoạt và thúc đẩy tất cả những người làm công tác huấn luyện và lưu ý đến việc thực thi các chương trình đã được dự trù¹⁵⁸.

Anh sẽ đi thăm viếng trong tình huynh đệ, hoặc tự mình, hoặc qua các vị Tổng Cố Vấn, các đơn vị của Tỉnh dòng để làm tăng trưởng và củng cố “tinh thần phan sinh”¹⁵⁹ và để thúc đẩy và chuẩn nhận các chương trình thường huấn.

Qua vị Tổng Kinh Lý, anh sẽ quan tâm đặc biệt đến nội dung các chương trình thực hiện, các phương tiện và các người làm công tác thường huấn trong mỗi đơn vị và lưu ý sao cho Tu nghị Tỉnh dòng soạn thảo được chương trình thường huấn¹⁶⁰.

B) Văn phòng Trung Ương Đặc Trách Huấn luyện và học vấn

74. Căn cứ vào điều 68 § 1 của Nội Quy chung, Văn phòng trung ương phụ trách huấn luyện và học vấn có trách nhiệm tăng cường sự hợp tác và đối thoại giữa các Đặc trách thường huấn qua các đại hội, các cuộc gặp gỡ hay những phương thể thích hợp khác.

¹⁵⁸ x. THC 134

¹⁵⁹ THC 199

¹⁶⁰ x. NQC 74 § 1

Trong mức độ có thể, Văn phòng Trung Ương Đặc Trách huấn luyện và học vấn sẽ tham gia vào các cuộc họp Đặc trách thường huấn của các Hiệp hội.

Văn phòng cũng sẽ chuẩn bị các văn kiện bổ túc **dàn** cho việc thường huấn và thông báo các sáng kiến và thể nghiệm đang được thực hiện trong Dòng.

Văn phòng sẽ ủng hộ các sáng kiến thường huấn được đưa ra ở cấp các Hiệp hội, ví dụ như “kinh nghiệm At-xi-di”, hoặc ở cấp đại gia đình phan sinh, giống như các Trung tâm linh đạo và nghiên cứu phan sinh.

Văn phòng sẽ nâng đỡ việc tổ chức các “thời gian hưu lễ” tùy theo hoàn cảnh và nhu cầu.

75. Các phương thế đề nghị hay gợi ý ở đây chắc chắn không đầy đủ; chúng chỉ có mục đích hướng dẫn những người làm công tác thường huấn trong việc tìm kiếm các dụng cụ thích đáng nhất cho phép đạt tới các mục tiêu đề ra, và cần thích nghi chúng với các hoàn cảnh cụ thể và các nhu cầu thực của anh em.

Vì vậy mỗi anh em có nhiệm vụ tìm ra cách thể thích hợp nhất để thúc đẩy quá trình tăng triển cá nhân và cộng đoàn, đáp lại ơn gọi của mình.

KẾT LUẬN

76. Ơn gọi đặc thù của Dòng và của mỗi anh em là đi theo Chúa Giê-su Ki-tô nghèo khó và khiêm hạ trong đời sống huynh đệ đoàn. Ơn gọi ấy là một ân huệ quý giá mà Chúa Thánh Thần ban cho Giáo Hội. Thánh nữ Cla-ra “cây nhỏ của thánh Phanxicô”¹⁶¹, mời chúng ta cảm tạ Thiên Chúa vì ân huệ ấy, như lời của ngài trong Chúc thư : “Trong số các ơn lành mà chúng ta đã nhận và đang nhận được mỗi ngày từ tay vị làm ơn, là Chúa Chúa đầy lòng thương xót, có ơn gọi của chúng ta và bởi đó chúng ta càng phải cảm tạ Cha vinh hiển của Chúa Kitô hơn nữa”¹⁶². Chắc chắn việc cảm tạ các ơn Chúa ban chứng tỏ sự cao thượng của tâm hồn, hơn thế nữa còn bày tỏ thái độ luôn coi trọng ơn gọi của mình.¹⁶³

77. Việc thường huấn đòi phải có tâm tình biết ơn ấy đối với Đấng tạo thành vạn vật; trong quyền năng và tình thân ái, Người luôn tiếp tục nâng đỡ ơn gọi của chúng ta và thúc đẩy chúng ta tăng trưởng cho đến khi đạt tới mức “trưởng thành, viên mãn của Chúa Kitô”¹⁶⁴.

Hành trình đi đến sự trưởng thành không những chỉ đòi hỏi phải đào sâu mọi khía cạnh khác nhau của cuộc sống ở mọi cấp độ của Dòng, nhưng còn đặc biệt đòi hỏi phải biết “hoà nhập các khía cạnh ấy cách luôn nhịp nhàng hơn nữa, để dần dần đạt tới “sự thống nhất nội tâm”¹⁶⁵. Việc thường huấn giúp người anh em hèn

¹⁶¹ C Lành Cl 6

¹⁶² C Thư Cl 2

¹⁶³ IC 26

¹⁶⁴ Ep 4,13

¹⁶⁵ PDV 72

mọn lĩnh hội ý nghĩa thâm sâu “bản chất” của mình và ý nghĩa phúc âm của công việc mình làm.

78. Giáo Hội và thế giới hy vọng rằng chúng ta, trong các huynh đệ đoàn của mình, là một chất men phúc âm và ngôn sứ, và chúng ta chỉ có thể là men trong mức độ chúng ta có khả năng tự đổi mới từ Phúc Âm và từ các Tài liệu nguồn của chúng ta. Việc canh tân ấy chính là thách thức của công việc thường huấn và chỉ có thể thực hiện được trong mức độ chúng ta trong tư cách huynh đệ đoàn toàn cầu cùng nhau ý thức rằng chúng ta phải không ngừng tự hoán cải và có khả năng cải thiện phẩm chất sự hiện diện và chứng tá của chúng ta trong thực tế thường nhật của cuộc sống trong các huynh đệ đoàn địa phương.

79. Đây là nhiệm vụ và bổn phận của mỗi người anh em hèn mọn, những người đã nhận được lời căn dặn của Cha Thánh: “Tôi đã hoàn thành công việc của tôi: xin Chúa Kitô dạy anh em hoàn thành công việc của anh em”¹⁶⁶. Đây cũng là cách thế tốt nhất để chúng ta chuẩn bị mừng Năm Toàn Xá kỷ niệm hai ngàn năm Chúa Giê-su Ki-tô Đấng Cứu độ chúng ta sinh ra, luôn nhớ lời dạy Cha Thánh nói lại cho mỗi người: “Phúc thay người tôi tớ biết cất giữ ở trên trời những của tốt lành chủ trao phó cho mình mà không tìm cách phô trương cho người đời để được khen thưởng, vì chính Đấng Tối Cao sẽ bày tỏ công trạng người ấy cho ai Người muốn. Phúc thay người tôi tớ giữ kỹ trong lòng những điều bí mật của Chúa”¹⁶⁷.

¹⁶⁶ 2 Cel 214

¹⁶⁷ Hn 28

MỤC LỤC

CHUẨN Y CỦA TỔNG PHỤC VỤ
TRÌNH BÀY MỞ ĐẦU
KÝ HIỆU VÀ CHỮ VIẾT TẮT

DẪN NHẬP

PHẦN I “Nào anh em, chúng ta hãy bắt đầu phục vụ Thiên Chúa”

SỰ CẦN THIẾT VÀ NỘI DUNG
CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN

CHƯƠNG I : SỰ THÁCH THỨC CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN

- 1) MỘT CON ĐƯỜNG ĐỂ NÊN HOÀN THIỆN
- 2) NHỮNG VÙNG ÁNH SÁNG VÀ BÓNG TỐI

CHƯƠNG II : CÁC LÝ DO CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN
HUẤN

- 1) CÁC LÝ DO NHÂN HỌC CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN
- 2) CÁC LÝ DO THẦN HỌC CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN
- 3) CÁC LÝ DO PHAN SINH CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN

CHƯƠNG III : NỘI DUNG VÀ MỤC TIÊU CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN

- 1) NỘI DUNG CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN
- 2) CÁC MỤC TIÊU CỦA VIỆC THƯỜNG HUẤN

PHẦN II : “Tôi đã hoàn thành công việc của tôi,
xin Chúa Kitô dạy anh em hoàn thành
công việc của anh em “

CÁCH THỨC TỔ CHỨC VIỆC THƯỜNG HUẤN

CHƯƠNG IV : NƠI CHỐN VÀ MÔI TRƯỜNG THƯỜNG HUẤN

- 1) ĐỜI SỐNG THƯỜNG NHẬT CỦA HUYNH ĐỆ ĐOÀN
- 2) ĐỜI SỐNG TRONG GIÁO HỘI
- 3) THẾ GIỚI VÀ VĂN HOÁ

CHƯƠNG V : MỘT SỐ TIÊU CHUẨN ĐỂ LẬP KẾ HOẠCH

- 1) LẬP KẾ HOẠCH CHO VIỆC THƯỜNG HUẤN
- 2) VỊ TRÍ HÀNG ĐẦU CỦA ĐẶC SÙNG PHANXICÔ
- 3) VỊ TRÍ TRUNG TÂM CỦA NHÂN VỊ
- 4) THỰC TẠI CỤ THỂ

CHƯƠNG VI : NHỮNG NGƯỜI LÀM CÔNG TÁC VÀ CÁC PHƯƠNG TIỆN THỰC HIỆN VIỆC THƯỜNG HUẤN

- 1) MỖI ANH EM
 - A) Trách nhiệm của mỗi anh em
 - B) Một số phương tiện hoạt động
- 2) HUYNH ĐỆ ĐOÀN ĐỊA PHƯƠNG

- A) Môi trường ưu đãi của việc thường huấn
- B) Vai trò của Phụ trách cộng đoàn
- C) một số phương tiện hoạt động

3) HUYNH ĐỆ ĐOÀN CẤP TỈNH DÒNG

- A) Vai trò của vị Giám tỉnh
- B) Một số phương tiện hoạt động
- C) Văn phòng huấn luyện và học vấn của Tỉnh dòng
- D) Đặc trách thường huấn Tỉnh dòng

4) HIỆP HỘI CÁC GIÁM TỈNH

5) CẤP QUẢN TRỊ TRUNG ƯƠNG DÒNG

- A) vị Tổng Phục vụ
- B) Văn phòng Trung ương Đặc trách huấn luyện và học vấn

KẾT LUẬN

MỤC LỤC